KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

HEINÄKUU
JULI

N:o 7 - 1951

Pohjoismaiden yhteinen viittomakieli 4
De nordiska ländernas gemensamma teckenspråk 4

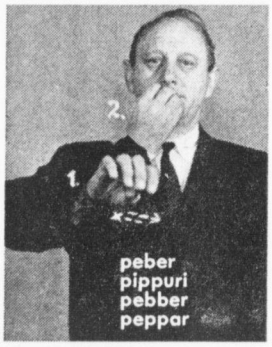

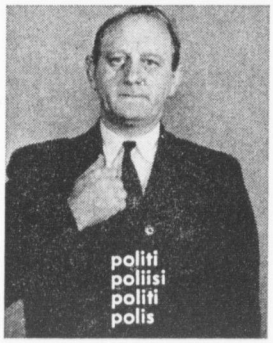

Obs.! Svenskspråkiga tidskriften sid. 109—112.

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

HEINÄKUU | 56. VUOSIKERTA | N:o 7 · 1951

Kuurojen ammattikoulun opettajat ja oppilaat keväällä 1951
Opettajat vasemmalta: P. Brusila, T. Hirsikangas, K. Granlund, K. Riihimäki, U. Kierimo, H. Mylläri, E. Elenius I. Lehtinen ja J. Pitkänen.

ENSIMMÄISET PÄÄSTÖTODISTUKSET JAETTU KUUROJEN AMMATTIKOULUSTA

Viime toukokuun 31 p:nä pidettiin Kuurojen Ammattikoulun lukuvuoden päättäjäiset, jolloin jaettiin ensimmäisille oppilaille päästötodistukset. Tilaisuudessa nähtiin kauppa- ja teollisuusministeriön edustajana opetusneuvos *H. J. Helvelahti* ja sosiaaliministeriön edustajana jaostopäällikkö *Eero Metsola*. Kutsuvieraiden joukossa oli paikkakunnan ammatinharjoittajia, joiden luona oppilaita on ammattiopissa, ammattikoulun ja kuurojenkoulun opettajia, Turun Kuurojenyhdistyksen jäseniä y.m.

Juhla aloitettiin Suvivirrellä, jonka jälkeen koulun johtokunnan puheenjohtaja, johtaja *U. Kierimo* lausui juhlavieraat tervetulleiksi selostaen sitä vuosikymmeniä kestänyttä työtä, jonka tuloksena kuurojen ammattikoulutus lopulta saatiin järjestetyksi. Puhuja totesi, että nyt kuuroilla nuorilla on tilaisuus saada kullekin kykyjensä ja mahdollisuuksiensa mukaan soveltuva ammatti, joka turvaa heidän toimeentulonsa ja jolla työllä he voivat antaa oman osuutensa koko yhteiskunnan hyväksi.

Ammattikoulun oppilaskuoro esitti oppilas *Mirja Hakasen* johdolla lausumalla ja viittomalla Martti Jukolan runon Hiljaisen heimon nousu sekä Uuno Kailaan Suomalaisen rukouksen. Esitys herätti suurta

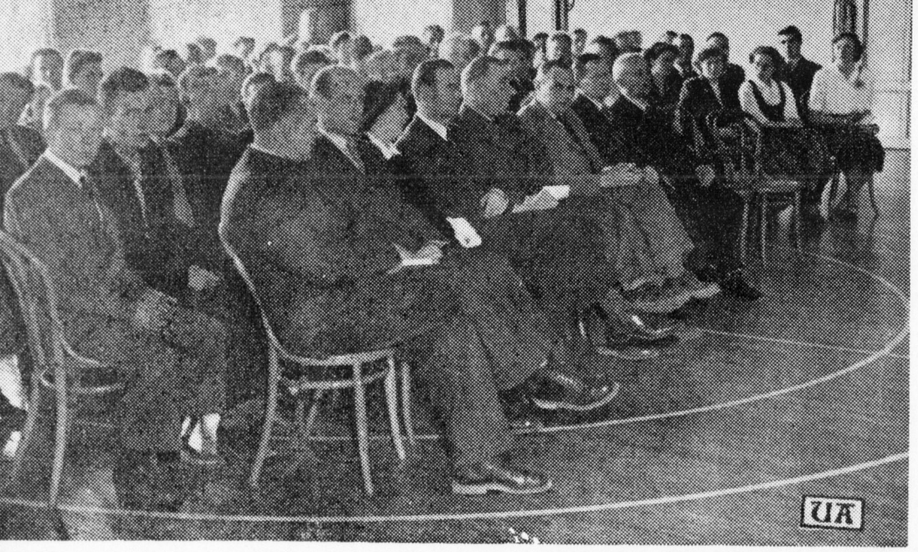

Kuurojen Ammattikoulun työvuoden päättäjäistilaisuuden osanottajat. Eturivissä kutsuvieraita.

mielenkiintoa varsinkin sellaisissa, jotka ensi kertaa näkivät ja kuulivat tällaisen esityksen.

Kahvitauon jälkeen ammattikoulun rehtori *Heikki Mylläri* selosti alkaneen koulun toimintaa ja tuloksia. Tämä puhe julkaistaan lehdessämme. Puheensa jälkeen rehtori Mylläri jakoi päästötodistukset 12 oppilaalle. Näistä valmistuivat ompelijoiksi Mirja Hakanen ja Raisa Kotipelto, puusepiksi Paavo Jussila, Kustaa Leppänen, Heino Niemelä ja Pertti Pärnänen, maalareiksi Leo Heikkinen, Kaarlo Kynkäänniemi ja Yrjö Vasama, muurareiksi Kalevi Poikonen ja Valtter Tapio sekä huonekalujen kiillottajaksi Erkki Haapanen. Poispääseville oppilaille lausui rehtori Mylläri mm.:

»Teidän ammattikoulutuksenne päättyy. Tämä on merkkipäivä niin Kuurojen Ammattikoulun historiassa kuin teidän elämässänne. Teillä on nyt edessä uusi elämä. Te suuntaatte katseenne tulevaisuuteen, joka lupaa teille paljon. Me iloitsemme suuresti teidän kanssanne siitä, että te lähdette täältä henkisesti paljon rikkaampina kuin olitte tänne tullessanne. Teillä on jokaisella suuri ja arvokas henkinen pääoma: ammattitaito ja entisestään paljon avartunut tietomäärä ja elämänkatsomus. Toivon, että käytätte tämän pääoman niin, että siitä koituu iloa ja hyötyä teille itsellenne sekä koko kansallemme. Olkaa aina ahkeria, rehellisiä ja luotettavia. Seuratkaa niitä neuvoja ja ohjeita, mitkä olette täällä koulussa saaneet. Rakentukoon elämänne, missä sitten joutunettekin olemaan, nuhteettomalle vaellukselle. Silloin te tulette menestymään kukin omalla elämänurallanne. Toivotan teille parhainta onnea ja menestystä elämässänne.»

Opetusneuvos *H. J. Helvelahti* toi Kauppa- ja teollisuusministeriön tervehdyksen todeten puheessaan, että tämän koulun toiminta on ollut menestyksellistä ja se avaa uusia mahdollisuuksia kuurojen nuorten elämälle. Tarkastaja *J. K. Palomaa* kiitti opetusneuvos Helvelahtea, joka siirtyy toiseen virkaan, hänen lämpimästä myötätunnostaan, jota hän on osoittanut kuurojen ammattikoulutusta kohtaan. Sosiaaliministeriön tervehdyksen esitti jaostopäällikkö *Eero Metsola*. Hän lausui puheessaan, että yhteistyö kuurojen ammattikoulun kanssa on ollut miellyttävää ja toivotti onnea ja menestystä koulunsa päättäville oppilaille. Lopuksi pastori Lauri Paunu puhui poispääseville oppilaille, toivottaen heille kaikkea hyvää vastaisessa elämässään.

Kuurojen ammattikoulutuksesta

(Puhe, jonka rehtori Heikki Mylläri piti Kuurojen ammattikoulun lukuvuoden päättäjäistilaisuudessa 31. 5. 1951)

Arvoisat juhlavieraat!

Kun Kuurojen ammattikoulu syksyllä 1948 aloitti toimintansa, ei sillä ollut käytännössä koeteltuja perinteitä eikä läheisiä esikuvia, joiden viitoittamaa tietä se olisi voinut lähteä kulkemaan. Se oli ensimmäinen alallaan ja sen täytyi itsensä etsiä itselleen tiensä ja kehittää omat toimintasuunnitelmansa.

Edessä oli monia vaikeita kysymyksiä, jotka antoivat aihetta epäilyihin. Ei ollut suinkaan varmaa, lähtisikö tämän uuden koulun toiminta kulkemaan menestyksellisenä sille asetettujen toiveiden mukaisesti. Oli pyrittävä päämäärään, jonka saavuttaminen tuntui rohkealta. Saattoi hyvin epäillen kysyä, voivatko kuurot nuoret saavuttaa samanlaisen ammattitaidon ja samassa ajassa kuin kuulevat. Tunnettua kyllä oli, että maassamme on eteviä kuuroja ammattimiehiä, jotka vuosien ja vuosikymmenien kuluessa ovat kehittyneet hyvinkin taitaviksi omilla ammattialoillaan. Mutta olisi tietenkin ollut liian rohkeaa vetää näiden yksityisten tapausten pohjalta yleisiä johtopäätöksiä kuurojen ammattiopetuksen menestymisestä, varsinkin kun oli kysymyksessä tarkkojen vaatimusten mukainen yleiseen kypsyyskokeeseen päättyvä tietopuolinen ja käytännöllinen opetus.

Edessä oli myös muita avoimia kysymyksiä. Niinpä tuli mieleen, voisivatko sellaiset ammatinharjoittajat, jotka eivät ennen ole olleet kosketuksessa kuurojen kanssa, ohjata ja opettaa tällaisia nuoria niin, että nämä kehittyisivät ammattitaitoisiksi työntekijöiksi.

Saattoi myös epäillä, tulisivatko oppilaat viihtymään uudessa ympäristössä vai tuntisivatko he itsensä liian aroiksi ja avuttomiksi kuulevien vaativassa työntahdissa, josta kenties olisi seurauksena kyllästyminen opetukseen. Ennakolta ei ollut varmuutta myöskään siitä, ottaisivatko nämä oppilaat vakavasti ammattiopetuksensa ja tulisivatko riittävän tarmokkaasti pyrkimään päämääräänsä.

Avoinna oli myös kysymys, mitkä ammattialat soveltuisivat näille nuorille. Rajoittuisivatko ne vain muutamiin aloihin, joilla tarvitaan mahdollisimman vähän kykyjä ja taitoa, vai olisiko heillä menestymisen mahdollisuuksia ehkä hyvinkin monilla ja mahdollisesti vaativillakin ammattialoilla.

Puuttumatta pitemmälti tällaisia epäilyjä aiheuttaneisiin kysymyksiin, on sanottava, että tämän koulun toiminta alkoi kiitollisuuden tunteiden ja luottamuksen merkeissä, niin vaatimattomissa olosuhteissa kuin se tapahtuikin. Niin, se tapahtui vaatimattomissa olosuhteissa ja ilman pitempiaikaisia esivalmisteluja. Vain 17 oppilasta voitiin tänne suuresta pyrkijämäärästä kutsua ja 1 p:nä syyskuuta 1948 alkoi heidän koulunkäyntinsä. Sitä päivää on kuitenkin pidettävä maamme kuurojen opetuksen eräänä tärkeänä merkkipäivänä. Sinä päivänä alkoi maamme kuurojen opetuksessa uusi jakso, jonka alkamista heidän ja heidän ystäviensä keskuudessa oli kauan odotettu. Ei ole vaikea ymmärtää niitä alemmuuden tunteita, mitkä kuurojen nuorten mielissä ovat liikkuneet nähdessään parempiosaisten ikätovereittensa kehittävän itseään erilaisissa oppilaitoksissa, nostavan päähänsä ilon ja ehkä ylpeydenkin tuntein valkoisen lakin, suorittavan kursseja, jotka avartavat elämänkatsomusta ja takaavat varmemman toimeentulon maailmassa.

Kuurojen ammattiopetuksen tarpeellisuutta ja merkitystä on katsottava lähinnä kuurojen nuorten ja yhteiskunnan näkökulmasta. Niinkuin tiedämme ei näitä nuoria varten ole ennen ollut valtion toimesta järjestettyä jatko-opetusta. Näin ovat ainakin kaikki miespuoliset kuurot nuoret kuurojenkoulun päätettyään joutuneet ilman ammattiopetuksen suomaa tukea etsimään itselleen sijaa yhteiskunnan kireällä kilpakentällä. Kun oman paikkansa löytäminen ja riittävän toimeentulon hankkiminen on usein sangen vaikea täysikuntoisellekin, niin tietenkin vajaa-aistiselle se on suhteellisesti vielä paljon vaikeampi. Ei voida suinkaan pitää liioiteltuna sitä toivomusta, että yhteiskunnan velvollisuus olisi tasoittaa niin paljon kuin mahdollista sen heikompiosaisten jäsenten tietä toimeentulonsa turvaamiseen ja tietopiirinsä laajentamiseen. Me nykyajan ihmiset emme ole enää samojen väärien ennakkoluulojen vallassa kuin menneiden aikojen ihmiset, jotka maailman historian suurimpia ajattelijoita myöten pitivät kuuroja kehityskyvyttöminä ja yhteiskunnan taakkana, jopa taivaan valtakuntaan kelvottomina aistivikansa vuoksi. Me tiedämme heidät täysin kehityskykyisiksi ja sopiviksi yhteiskunnan suureen rakentavaan työrintamaan niinkuin kuulevatkin, kun heidät asianmukaisesti opastetaan niihin tehtäviin, mitkä heille sopivat ja millä he voivat parhaiten antaa oman panoksensa maansa ja kansansa hyväksi. Yhteiskunnan oman edun nimessä sitä on pidettävä välttämättömänä. Eteenpäin pyrkivä kansa tarvitsee jokaisen terveen käden tuottavaan työhön. Ilman tarkoituksenmukaista ammattiopetusta voi kyllä varsinkin aistivikaisen ihmisen työnarvo kansantaloudelliselta kannalta katsoen jäädä vähäiseksi, mutta valmennettuna ja sijoitettuna sopivaan työhön he ahkeralla työllään tulevat moninkerroin korvaamaan ne kustannukset, mitkä heidän opetukseensa on kiinnitetty.

Kun siis vihdoinkin valtiovallan toimesta avattiin tie kuurojen ammattiopetukselle, otettiin se heidän ja heidän ystäviensä taholla vastaan suurin kiitollisuuden tuntein. Yhteiskunta oli näin ojentanut kauan odotetun, auttavan kätensä, jonka uskottiin tuottavan suurta apua hiljaisten nuorten elämään.

Vajaa kolme vuotta on ainakin opetusalalla liian lyhyt aika antamaan sellaisia tuloksia, joista voitaisiin vetää varmoja johtopäätöksiä. Mutta kuitenkin nämä vuodet ovat laskeneet perustan tämän koulun toiminnalle eikä olla enää pelkkien olettamusten ja toiveiden varassa, vaan voimme tarkastella sen tuloksia ja tulevaisuutta huomattavien kokemusten valossa.

On ilolla todettava, että kuurot nuoret ovat ymmärtäneet ammattiopetuksen merkityksen. Sitä osoittaa jo se, että tähän kouluun pyrkiviä on ollut niin paljon, että vain vajaa kolmas osa heistä on voitu tänne kutsua. Sopii myös uskoa, ettei tämä ole ollut vain tilapäistä viehättymistä uutta kohtaan, vaan että se tulee edelleen jatkumaan.

Innostus koulutyöhön on niinikään ollut hyvä. Oppilaamme ovat osoittaneet varsinkin käytännöllisessä työnopetuksessa yleensä kiitettävää ahkeruutta ja huolellisuutta. Tämä on helpottanut heidän menestymistään oppilaina sellaistenkin ammatinharjoittajain luona, jotka eivät ennen ole joutuneet ohjaamaan kuuroja työntekijöitä. Eräänä erittäin ilahduttavana kokemuksena on mainittava, että oppilaamme ovat hyvin menestyneet käytännöllisessä työnopetuksessa myös varsinaisissa käsityöammatteihin valmistavissa oppilaitoksissa, joissa he ovat joutuneet suorittamaan aivan samat vaatimukset kuin normaalit oppilaat. Tällaisia kokemuksia on saatu Turun ammattiopiston maalari- ja muurariosastolta, Turun vaatturiammattikoulusta ja Auran Kultaseppä Oy:n hopeaseppäkoulusta.

Oppilaittemme sijoittumisessa eri ammattialoille on mielestäni päästy jo erittäin pitkälle ja myönteisiin tuloksiin. Kuluneina kolmena vuotena kouluun otetut oppilaat ovat jakautuneet seuraaville ammattialoille: ompelijain, vaatturien, huonekalupuuseppien, -verhoilijain ja -kiilloittajien, maalarien, muurarien, kulta- ja hopeaseppäin, kirjaltajain, optikkojen, autonasentajien ja piirtäjäin. Varmana voidaan pitää, että heitä tulee jatkuvasti sijoittumaan vielä muille elintärkeille ammattialoille. Näin jo sotien edellä valmistuneen komitean mietinnön, jota laatimassa oli kuurojen jatko-opetusasian väsymätön ajaja tarkastaja J. K. Palomaa, osoittama suunta, joka loi tärkeän pohjan tälle opetukselle ja jonka mukaan kouluun pyrkijäin tuli itse saada valita omien kykyjensä ja taipumustensa mukaan tuleva ammattinsa, on osunut oikeaan. Jos tämä ammattiopetus olisi rajoitettu vain muutamiin ammattialoihin, olisi jo kohta alussa jouduttu liian ahtaisiin puitteisiin, niinkuin meitä vanhempien maiden esimerkit osoittavat.

Ensimmäiset oppilaamme ovat suorittaneet oppisopimuslain mukaiset ammattikokeet, joiden perusteella heidät on julistettu ammattitaitoisiksi työntekijöiksi.

Lämmin ja ehyttunnelmainen tilaisuus päättyi virteen Totuuden henki johda sinä meitä.

Tilaisuuden aikana koulun toverikunnan puheenjohtaja Boris Ström ja Mirja Hakanen luovuttivat toverikunnan sormuksen ensimmäisen kappaleen tarkastaja Palomaalle kiitollisuuden osoituksena siitä työstä, minkä hän on suorittanut ammattikoulun aikaansaamiseksi. Poispääsevät oppilaat jättivät kauniin muistolahjan rehtori Heikki Myllärille.

Tilaisuuden yhteydessä oli koulusta pääsevien oppilaiden n.s. kisällitöiden näyttely, jossa esiintyi taidokkaasti valmistettuja naisten pukuja, lipastoja y.m., mitkä osoittivat, että oppilaat ovat kehittyneet työtaidossaan erittäin pitkälle ja saavuttaneet hyvän ammattitaidon.

Niinkuin jo alussa viittasin, on näissä kokeissa onnistumista pidettävä koulutuksemme ehkä tärkeimpänä kysymyksenä, koska niissä oppilaillemme asetetaan samat vaatimukset kuin täysikuntoisille oppilaille. Kun he niissä selviytyvät niin hyvin kuin viime mainitut, osoittaa se sitä, että he aistivammastaan huolimatta ovat kehittyneet täysin ammattitaitoisiksi työntekijöiksi ja heillä on oikeus saada työstään samat edut ja oikeudet, mitkä samoissa ammateissa työntekijöille on turvattu.

Koulumme oppilaille takaa invaliidihuoltolaki opiskelumahdollisuudet. Sen nojalla varattomat ja vähävaraiset oppilaat saavat ammattikoulutuksensa invaliidihuoltona. Näin aivan varattomillekin oppilaille on turvattu toimeentulo koulutuksensa aikana. Tämä on kiitollisuudella todettava, varsinkin kun kuurot nuoret ovat yleensä varattomien tai aivan vähävaraisten kotien lapsia, joten heillä ei ilman tätä yhteiskunnan apua olisi mahdollisuuksia koulunkäyntiin.

Niinkuin edellä esitetystä jo lienee käynyt ilmi Kuurojen ammattikoulun tarkoituksena on järjestää oppilailleen sellainen opetus, että he kehittyvät täysin ammattitaitoisiksi työntekijöiksi kukin omalla alallaan. Koulutuksen pääosan muodostaa käytännöllisen työn opetus, joka tapahtuu paikkakunnan käsityö- ja teollisuuslaitoksissa sekä käsityöammatteihin valmistavissa oppilaitoksissa. Käytännöllisen opetuksen rinnalla annetaan tietopuolista opetusta, joka jakautuu ammattiaineisiin ja yleisiin aineisiin. Näin oppilaat saavat omaan ammattialaansa liittyvää tietopuolista opetusta, mikä on omiaan ei ainoastaan lisäämään työtaitoa, vaan myös antamaan yleisluontoisen käsityksen siitä ammatista, johon he valmistuvat.

Yleisten aineiden opetus avartaa oppilaan kansalaistietoja, jotka ovat hänelle tärkeät niin ammattityön tekijänä kuin yhteiskunnan jäsenenä. Nykyaikainen työntekijä ei ole vain mekaaninen ratas yhteiskunnan suuressa ja monipuolisessa koneistossa, vaan itsenäisesti ajatteleva ja toimiva suuren yhteisön jäsen, jonka tulee ymmärtää oma asemansa ja työnsä merkitys niin yksityisen kansalaisen kuin koko yhteiskunnan edun näkökulmasta.

Parhainkaan ammattitaito ei vielä tee ihmisestä hyödyllistä yhteiskunnan jäsentä, jos häneltä puuttuvat muut hyvät ominaisuudet. Jokapäiväinen elämä osoittaa, että esim. epäsäännöllisen, laiskan ja huolimattoman ihmisen työn tulokset jäävät heikoiksi hyvästä taidosta huolimatta. Tämän vuoksi ammattikasvatuksessa tulee olla tärkeällä sijalla ihmisen luonteenkasvatus. Erittäin tärkeä tällainen kasvatus on juuri kuuroille nuorille, jotka ymmärtämättömyydessään voivat olla alttiimpia huonoille tavoille ja tottumuksille kuin kuulevat.

Kuurojen ammattiopetusta ohjataan niin paljon kuin mahdollista samojen suuntaviivojen mukaan kuin kuulevien vastaavanlaista opetusta. Onhan päämäärä aivan sama. Koulumme kuuluu opetuksen osalta Kauppa- ja teollisuusministeriön ja oppilaiden invaliidihuoltoon nähden sosiaaliministeriön alaisuuteen. Mainittujen ministeriöiden taholta on koulumme saanut osakseen myötämielistä tukea, josta on lausuttava parhaimmat kiitokset.

Koulun toimintaa valvoo johtokunta, johon on nimitetty useampien alojen edustajia, joiden pätevä asiantuntemus on ollut ratkaisevana tekijänä tämän ainoalaatuisen koulun etsiessä toimintamuotojaan.

Tietopuoliseen opetukseen on saatu jo alunperin pätevät ja innostuneet opettajat, jotka ovat tehneet vakavaa ja tuloksellista työtä oppilaiden kehittämisen hyväksi.

Oppilaamme on saatu sijoitettua vastuuntuntoisten ammatinharjoittajain alaisuuteen käytännöllisen ammattitaidon opetukseen. Kiitollisuudella on mainittava ne ammattikoulut, jotka ovat ottaneet oppilaitamme kuulevien oppilaiden rinnalle.

Huolimatta vaikeasta asuntotilanteesta on löytynyt koteja, jotka ovat ottaneet oppilaamme suojiinsa ja huolehtineet heidän hoidostaan.

Kuurojen ammattikoulu tuntee syvää kiitollisuutta Turun kuurojenkoulua kohtaan, joka on luovuttanut opetustilojaan tämän koulun käytettäväksi. Näin ovat oppilaamme, monet aivan kirjaimellisesti, päässeet jatkamaan opintietään sellaisessa ympäristössä, joka heille perutavan kouluopetuksensa ajalta on tuttu.

Näiden eri tekijäin yhteisellä myönteisellä vaikutuksella, on koulumme toiminta päässyt alkuun ja tänään, jolloin jaetaan ensimmäiset päästötodistukset tämän koulun päättäville, voimme jo viitata saavutettuihin tuloksiin, mitkä osoittavat, että tämä koulu voi täyttää siihen asetetut toiveet.

Kuurojen ammattikoulu on ottanut ensimmäiset askeleensa. Niinkuin ihmistaimella, joka ensimmäisillä askeleillaan valmistautuu elämäntehtäväänsä, niin myös alkavalla oppilaitoksella on edessään oma tulevaisuutensa, ne tehtävät, mitkä sen suoritettavaksi on asetettu. Tulee mieleen tapaus yli sadan vuoden takaa, jolloin alkoi kuurojen kouluopetus. Se lähti vähäisestä alusta, mutta siitä sinapin siemenestä kasvoi suuri puu. Vähitellen kaikki kuurot lapset pääsivät osallisiksi kouluopetuksesta, joka johti heidät henkisestä pimeydestä sivistyksen valon lähteille. Nyt kuurot nuoret pääsevät pohjakoulutuksensa jälkeen ammattikoulutukseen, mikä antaa heille ammattitaidon ja laajentaa heidän tietojaan. Mutta tällä opetusalalla ollaan vasta alussa. Tämän koulutuksen tärkeä tulevaisuuden kysymys on sen kehittäminen. Koulun tulevaisuuden kannalta on pidettävä ensiarvoisen tärkeänä oman koulutalon saamista, joka ratkaisisi vaikean asuntokysymyksen sekä antaisi tarvittavat mahdollisuudet tietopuolisen ja ainakin osittain myös käytännöllisen opetuksen tarkoituksenmukaisille järjestelyille.

Jo tämä lyhyt kouluaika on osoittanut, että kuurojen keskuudessa on paljon lahjakkaita ja tarmokkaita nuoria, joilla on halua ja mahdollisuuksia kehittyä pitkälle niin käytännöllisessä kuin tietopuolisessa opetuksessa, kun heille järjestetään heille soveltuva opetus. Näitä mahdollisuuksia ei saisi laiminlyödä, ajateltakoon asiaa sitten tällaisten nuorten tai yhteiskunnan edun kannalta.

Tässä opetuksen jatkuvassa kehittämisessä ja laajentamisessa tulee kuurojen ammattikoululla olemaan suuri ja tärkeä, joskin vaativa, tulevaisuuden tehtävä. On hartaasti toivottava, että valtiovalta ymmärtäisi nämä pyrkimykset ja antaisi niille tukensa. Tässä mielessä kuurojen ammattikoulu odottaa myös kaikilta työntekijöiltään, auttajiltaan ja ystäviltään jatkuvaa uhrautuvaa työtä ja hyvää yhteisymmärrystä.

Kansanopistolliset lomakurssit pidetään Iisalmessa Keskuskansakoululla, alkaen maanantaina elokuun 6 p:nä ja päättyen lauantaina elokuun 11 p:nä. Lukekaa tarkemmin lehtemme kansisivulla olevasta ilmoituksesta!

Ammattikoulutukseni päättyessä

(Lainattu kirjasesta »Kuurojen Ammattikoulu. Perustamisvaiheita».)

»Tääll' outo on minun olla», tämä runoilijan ajatus tuli mieleeni, kun elokuun lopussa 1948 saavuin Turkuun. Suomen ensimmäinen kuurojen ammattikoulu aloitti toimintansa ja minä olin niiden onnellisten joukossa, jotka tämän koulun ensimmäisinä oppilaina saivat kutsun aloittamaan koulunkäyntinsä.

Niin, kouluun tuli nuoria, elämänhaluisia oppilaita eri puolilta Suomea, enimmäkseen poikia, meitä tyttöjä oli vain 3. Pian tutustuimme toisiimme ja meistä tuli kuin suuri sisarusparvi. Outo tunne hävisi tässä suuressa kaupungissa ja pian tunsin olevani kuin kotonani.

Näin alkoi koulunkäyntini tässä uudessa ammattikoulussa, jota oli jo kauan odotettu ja toivottu. Meidät sijoitettiin asumaan koteihin, joissa saimme täysihoidon.

Jokaiselle oppilaalle hankittiin oppipaikka, jotka sijaitsivat eri puolilla kaupunkia. Me tytöt halusimme kaikki ompelualalle ja meidät sijoitettiin harjoittelijoiksi kaupungin ompeluliikkeisiin. Se muotisalonki, johon minä jouduin, sijaitsee kaupungin keskustassa, kauppatorin lähettyvillä.

Päivittäin oli ompeluharjoittelua 7 tuntia. Iltaisin klo 18 alkoi tietopuolinen opetus Turun kuurojenkoulussa. Opetusta oli tavallisesti 2 tuntia illassa. Meille opetettiin laskentoa, yhteiskuntaoppia, ammattitaloutta, äidinkieltä, ammattioppia ja voimistelua. Tyttöjen ammattioppi käsitti naisten pukuompelun opetusta. Saimme perehtyä mittojen ottoon, kaavapiirustukseen, erilaisiin puvun koristeluihin j.n.e. Näin vähitellen opin puvun valmistuksen yhä paremmin, ja työnteko kävi yhä helpommaksi tottumuksen ansiosta.

Vaikka työpäivämme ovatkin olleet verrattain pitkät, on meille silti jäänyt vapaa-aikoja. Nuoria ja reippaita kun olemme, emme ole antaneet noidenkaan aikojen kulua turhaan, vaan olemme ne käyttäneet hyväksemme monella tavalla. Sunnuntaiaamuisin on tavallisesti tehty joukolla pitkiä kävelyretkiä milloin millekin suunnalle kaupungin ulkopuolelle. Kaupungin nähtävyyksiä on niinikään käyty katsomassa. Keskuuteemme perustettiin oma toverikunta, joka aina silloin tällöin on järjestänyt piristäviä illanviettoja. Ahkerasti olemme osallistuneet myös Turun kuurojen yhdistyksen toimintaan. Uskon, että nämä harrastukset ovat kehittäneet meitä paljon varsinaisen opetuksen rinnalla.

Kolme nuoruuteni hauskinta vuotta olen viettänyt tässä ammattikoulussa. Olen ollut tähän kouluun täysin tyytyväinen. Meillä on nyt jokaisella oma ammatti. Sen avulla meidän on paljon helpompi tulla toimeen, kun vain olemme ahkeria ja kaikin puolin kunnon kansalaisia. Minä toivoisin hartaasti, että kaikki nuoret kuurot pääsisivät osallisiksi tämän koulun antamasta opetuksesta ja kasvatuksesta. Me kuurot tulemme olemaan kiitollisia tälle ammattikoululle läpi elämämme, sillä se on auttanut meitä eteenpäin elämän vaikealla tiellä. Erityisesti tahtoisin kiittää tarkastaja J. K. Palomaata, joka on tehnyt paljon työtä tämän koulun aikaansaamiseksi. Meillä on elämä edessämme, kun täältä lähdemme. Ammattikoulu on viitoittanut meille oikean elämän tien. Päättäessäni nyt koulunkäyntini nousee rinnastani harras kiitos korkeuksiin. Turvallisin mielin voin nyt astua elämäntaisteluun koulun opetukset apunani ja ohjeinani.

Mirja Hakanen

Tähdenvälejä

NE KANSANOPISTOLLISET LOMAKURSSIT

alkavat maanantaina elokuun 6 p:nä, jolloin kurssilaiset saapuvat Iisalmeen etelästä, lännestä ja pohjoisesta tulevilla aamujunilla. Asemalla on oppaita vastassa ja he saattavat tulijat majoituspaikkaansa ja sitten kaupungin uudenaikaiselle Keskuskansakoululle, missä ruokailu on järjestetty, ja joka samalla on kurssipaikkana. Luennot pidetään koulun avarassa ja valoisassa juhlasalissa.

Kursseilla toivomme saatavan luennoimaan myöskin Iisalmen verotuslautakunnan puheenjohtajan, joka samalla antanee opetusta veroilmoituskaavakkeiden täyttämisessä. Nimismies selostaa kaupunkien poliisijärjestystä, että itsekukin saa tietää, miten on käyttäydyttävä lainalaisessa yhteiskunnassa. Luentoja tulee kaunokirjallisuudestakin, puhumattakaan muista jokaiselle kansalaiselle tarpeellisista tiedoista. Yhdistystoimintaa kosketellaan erikoisesti laatimalla erilaisia asiakirjamalleja. Siksi olisi hyvä, jos mahdollisimman monet yhdistykset antaisivat matka-apurahoja oppimiskykyisille nuorille, joiden toiminnasta niille voi olla vastaisuudessa hyötyä.

Opetusohjelma laaditaan sellaiseksi, etteivät kurssilaiset väsy. Luentojen välissä jää kyllä tarpeeksi aikaa kaikenlaiseen virkistykseen leikin, urheilun, uinnin ym. muodossa. Hiekkapohjainen hyvä uimaranta on aivan koulun läheisyydessä. Retkeilyjä järjestetään mahd. Runnille, joka on terveyslähteestään kuuluisa, Koljonvirralle (katso »Vänrikki Stoolin tarinoista» runot »Sandels» ja »Sven Tuuva»), Peltosalmen emäntä- ja maamieskouluille. Luonnonkaunis Iimäki on näköalapaikkana merkittävimpiä. Retkeilyillä tutustutaan samalla väestöön, joka saa kuuroista toivottavasti yhtä hyvän käsityksen kuin viime kesänä Suomen Nuorisoopiston johtaja Mikkelissä.

Erikoisesti keski-, pohjois- ja itäsuomalaisille tarjoutuu nyt hyvä tilaisuus täydentää kansalaistietojaan hauskalla tavalla ilman kuivien läksyjen päähän pänttäämistä. Samalla saa viettää miellyttävän lomaviikon kauniissa Iisalmessa, jossa ruumista vahvistaa tunnetusti hyvä ruoka. Ei siellä tarvitse pelätä vatsansa pullistuvan selkärankaan päin. Hyvin syöneen on helppo oppiakin.

Kurssimaksu on varsin halpa. Ruuasta maksetaan vain 300 mk päivältä, siis kuudelta päivältä 1.800 mk. Asunto ja opetus tulevat maksutta »kaupanpäällisiksi». Jokaisen on otettava kuitenkin omat lakanat, viltti ja pyyhe mukaan, lisäksi uimapuku, saippua, hammasharja sekä muut henkilökohtaiset tarvikkeensa.

Kurssien päättäjäiset pidetään lauantaina elokuun 11 p:nä ja jo samana iltana voi jokainen yöjunilla — jos on kiire — painua sinne, minne mielii, ellei mieluummin matkusta vasta sunnuntaiaamujunilla.

Iisalmen Kuurot ry. on luovuttanut mukavan, kauniin talonsa kokonaan kurssilaisten käyttöön viikon ajaksi ja mainittu yhdistys tulee pitämään huolta viihtyisyydestä ja muusta kurssien isäntänä.

Lukekaa tarkemmin tämän lehden kansisivulla oleva ilmoitus kansaopistollisista lomakursseista ja ilmoittautukaa viipymättä siinä mainitulla osoitteella. Tervetuloa vain kaikki läheltä ja kaukaa Iisalmen kursseille.

Menettelen kuin omani kanssa

Väärinkäsitykset ovat vielä hyvin yleisiä talteenotetun ja löytötavaran suhteen

Usein näkee sanomalehdissä ilmoituksia talteenotetusta ja löydetystä tavarasta ja eläimistä y.m., jolloin ilmoittaja tiedoittaa, että »ellei omistaja käy perimässä 14 vuorokauden kuluessa, menettelen kuin omani kanssa». Koska löytötavaran talteenottamisesta on laissa säädetty toimenpiteet, tiedustelimme eilen asianomaisilta viranomaisilta lain määräyksiä löytö- ja talteen otetun tavaran suhteen. Nämä lain määräykset on jokaisen syytä painaa mieleensä, jotta ei tietämättömyydessään joutuisi rikkomaan lakia.

Tilusten rauhoittamisesta kotieläinten vahingonteolta 18. 2. 1921 annetussa laissa sanotaan, että jollei eläimen oikea omistaja ilmaannu **vuoden kuluessa** ilmoittamisesta, olkoon eläin kiinniottajan oma. Näinollen kiinniottajalla ei ole oikeutta »menetellä kuin omansa kanssa» 14 vrk:n kuluttua. Edelleen laissa sanotaan, että joka toisen kotieläimen takia on vahinkoa kärsinyt, arvioitakoon vahinko kahdella jäävittömällä ja asian ymmärtävällä henkilöllä ja kutsuttakoon siihen eläimen oikea omistaja, jos hän on tunnettu ja lähellä asuva ja kutsu voidaan hänelle hankaluudetta toimittaa (38 pykälä).

Jos joku tiluksiltaan tapaa toisen eläimen, joka sinne luvattomasti on päässyt, voi hän ottaa sen talteen, mutta antakoon siitä silloin viipymättä eläimen omistajalle tiedon. Jollei tämä ole tunnettu eikä tietoa hänestä saada naapureilta, ilmoittakoon talteenottaja siitä heti jossain paikkakunnalla leviävässä sanomalehdessä.

Joka toisen kotieläimen on talteenottanut, säilyttäköön, hoitakoon ja käyttäköön sitä huolellisesti (39 pyk.).

Talteenotettua kotieläintä älköön sen omistajalla olko oikeutta saada takaisin ennenkuin hän on korvannut eläimen tekemän vahingon ja ne kustannukset, joita vahingon arvioiminen sekä eläimen hoito ja elatus jäävittömien henkilöiden arvion mukaan ovat tuottaneet, niin myös ilmoituskustannukset, tai niistä asettaa täyden vakuuden. Vähennettäköön kuitenkin korvauksen määrästä se hyöty, joka talteenottajalla eläimestä on ollut (40 pykälä).

Jos kotieläimen talteenottaja ei sellaisen arvion perusteella, kuin pyk. 38 mainitaan, näytä, mitä vahinkoa eläin on tehnyt, olkoon hän, ellei eläimen omistajan kanssa siitä muuten sovi, velvollinen luovuttamaan eläimen saamatta siitä muuta korvausta kuin ne kustannukset eläimen hoidosta ja elatuksesta, joista pyk. 40 puhutaan.

Jos se, joka eläimen on talteenottanut, on laiminlyönyt siitä ilmoittaa, kuten pyk. 39 säädetään, luovuttakoon korvauksetta eläimen sen omistajalle, palkitkoot sen vahingon, mikä viimeksimainitulle on aiheutunut siitä, ettei hän ole voinut eläintä sillä aikaa käyttää.

Tässä pykälässä mainituissa tapauksissa olkoon kuitenkin se, joka eläimen on talteen ottanut, oikeutettu tuomioistuimessa erikseen hakemaan korvausta eläimen tekemästä vahingosta. Sama oikeus olkoon silläkin, joka on kärsinyt vahinkoa toisen kotieläimen takia, mutta ei ole sitä talteenottanut (pyk. 41).

Jollei omistaja lunasta eläintä 14 päivän kuluessa siitä, kun **talteenottaminen on hänelle ilmoitettu,** myytäköön se huutokaupalla ja saakoon talteenottaja myyntihinnasta korvauksen vahingoistaan ja kuluistaan. Jollei omistaja ilmaannu yhden vuoden kuluessa ilmoittamisen jälkeen, olkoon eläin löytäjän oma (42 pyk.).

Muista löytötavaroista ovat voimassa eri määräykset. Jos löydetyn tavaran arvo on yli 100 mk, mutta alle 500 mk, löydöstä on heti tehtävä ilmoitus poliisille, mutta tavaran saa löytäjä pitää hallussaan, jos haluaa. Yli 500 mkn arvoiset löytöesineet on heti myös luovutettava poliisin haltuun. Jos omistaja ei peri tavaraa vuoden kuluessa, löytäjä saa sen. Poliisilaitos on kuitenkin oikeutettu perimään säilytyskustannukset, jotka yleensä ovat 5 pros. tavaran arvosta.

(»Karjalainen» Joensuu)

Merkkikieli kuurojen apuna työpaikoilla

Yhdysvaltain puolustustuotannon palvelukseen on ryhdytty ottamaan myös kuuroja henkilöitä. Tämän tekee mahdolliseksi merkkikielen käyttö. Aikaisemmin on kuurojen sijoittaminen teollisuuslaitoksiin osoittautunut mahdottomaksi, mutta heidän työpanoksensa on nyttemmin todettu siksi huomattavaksi, että esimerkiksi Los Angelesin valtion yliopisto on ryhtynyt antamaan kursseja, joilla työnjohtajat perehdytetään merkkikieleen, jonka avulla he voivat keskustella kuurojen työntekijöiden kanssa.

Ensimmäisenä käyttivät Pohjois-Amerikassa merkki-

LEHTEMME ELO—SYYSKUUN NUMERO

ilmestyy tavalliseen aikaan syyskuun alkupuolella, ja on siihen aijottujen kirjoitusten ja kuvien oltava toimituksessa elok. 15 päivään mennessä.

KUUROJEN JOULUA

on jo valmisteltu ja suunniteltu. Toimitus toivoo, että mahdollisimman moni kuuro ja kuurojen opettaja tai -ystävä koettaisi nyt kesän aikana kirjoittaa jotain joululehteemme sopivaa. Kuvat kirjoitusten ohella ovat suotavia. Toimitus kokoontuu elokuun puolivälissä valitsemaan kirjoituksia ja toivoo hartaasti, että niitä olisi mahdollisimman monipuolinen valikoima sekä hauskaa että vakavaa. Jokainen kirjoittaja tulee saamaan kohtuullisen palkkion joululehdessä julkaistuista kirjoituksistaan. Siis kynät teräviksi, vaikutelmat paperille ja tulos nopeasti Kuurojen Joulun toimitukselle. Tämä on viimeinen pyyntömme tältä kesältä.

Toivotamme kaikille lukijoillemme miellyttävää ja reipasta kesää lämpimine sateineen ja kauniine ilmoineen. *Rep.*

Koska emme ole saaneet vielä tietoa elo- ja syyskuun aikana mahdollisesti myönnettävistä matkalippualennuksista, kehoitamme matkallelähtijöitä kysymään lipunmyyjältä lippua ostaessaan, onko 25 %:n alennus myönnetty. Jos ei ole, ostettakoon edestakainen matkalippu.

Tänä kesänä on matkailuliikenne ennenkuulumattoman vilkasta, joten alennusten saanti tilanahtauden takia on hyvin epävarmaa.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

JULI | 55 ÅRGÅNG | Nr 7 - 1951

OERSÄTTLIGA VÄRDEN

(Luk. 16: 19—31).

Där var ett stort svalg mellan det pinorum där den rike mannen efter döden dvaldes, och den fattige Lasarus i Abrahams sköte. Denna berättelse av vår Herre Jesus är ett av de argument, som borde täppa till munnen på dem, som menar, att det inte finnes någon evig förtappelse. Tänk så skönt, om det inte funnes någon risk för ett kommande helvete! Så tänker den säkre syndaren. Men ve den, som ändrar en prick av Guds ord! Den rike mannen i texten hade vad han behövde i denna värld. Men jordiska ägodelar och andra timliga fördelar kunde inte rädda honom undan fördömelsen. Liksom det fanns ett stort svalg mellan honom och Lasarus i de dödas värld, så var det också ett svalg mellan dem i detta livet. Den förre levde i sin isolering i hjärtats känslolöshet inför nästans nöd. Han saknade kärlek. Han saknade Guds vänskap. Texten vill ingalunda lära oss, att yttre rikedomar i och för sig utestänger oss från himmelriket, lika litet som fattigdom i och för sig öppnar porten ditin. Nej, Guds nåd, syndernas förlåtelse och evig salighet kan ej köpas med pengar, de är oersättliga värden. Och dock kan de tillfalla envar, rik eller fattig, som medan det heter »i dag» låter sig av lagen och profeterna ledas till syndakännedom och bättring. Evangelium, det glada budskapet om Guds nåd i Kristus, har en underbar förmåga att göra en fattig syndare glad, att vidga hennes trånga hjärta och att förena människor i en ny brodersgemenskap, så att onödiga »svalg» oss människor emellan utplånas. Evangelium, genom tron emottaget, skänker oss en bättre prydnad än yttre purpur och stå̊t. Den prydnaden är Jesu Kristi rättfärdighet. Utan den dräkten har ingen, vare sig rik eller fattig, tillträde till himmelrikets högtidsbord.

Så två mig då, o Jesus, ren och vit
Uti ditt dyra blod, som mig kan rena,
Att även jag engång må komma dit
Och lova dig, o Jesus Krist, allena!

Ack, kläd mig du uti den vita skrud,
I din rättfärdighet, det silket skära,
Att jag må stå där som din täcka brud
Och sjunga dig för evigt lov och ära!

GLÄDJE

Då jag uppmuntrades att tala vid en kristlig fest över ämnet »Glädje», undrade jag om jag hade begrepp nog att göra det på det rätta sättet. Men man upplyste mig om den glädje jag borde tala om, och jag lovade försöka det. I anslutning till ämnet glädje, vill jag också tala litet om lyckan, ty i många fall står glädje och lycka alltid i samband med varandra.

Det finns glädje på många olika sätt i alla väderstråck såsom förlovning, bröllop, glad tilldragelse i en famlij m.m. Här är Ni alla för att träffa varandra och lyssna på tal, sång m.m. När man är glad drar man munnen upp till öronen. Personer som har allvarsamt och kyligt lynne, kunna också vara glada, ehuru man sällan ser dem le. Varje människa har sitt eget lynne och visar sig glad på sitt eget sätt. Det är blott Gud som givit människorna olika karaktärer och skiftande lynnen. Om alla människor hade samma lynne och samma karaktär skulle livet troligen förbli tråkigt, och det inte alls finnas någon glädje. Det är därför som Gud skapar och ordnar allt på sitt visa sätt. Man blir mest glad och tjusad av det brokiga liv som finns på jorden. I naturen finns det också glädje. Djuren kan bli glada på olika sätt. Hunden viftar sin svans av glädje när den möter sin husbonde. Katten stryker sig förnöjt mot människans ben, småfåglarna kvittra av glädje m.m. Om våren spricka lövträden ut sina blad och blommorna öppna sina knoppar. Om solen skulle försvinna från himmelen skulle alla blommor och växter vissna och förtvinas och omkomma av köld. Allt liv blir då tråkigt och öde. Solen är oumbärlig och även regnet behöves för att ge näring åt växterna. Då blir livet i naturen glatt och härligt. Så är det också med människans själ. När det är dystert och mörkt i människosjälen behöver människan frid och glädje. Det får hon genom att läsa Guds ord, som upplyser och tröstar hennes själ. Om det inte lyckas henne att förstå Guds ord, beror det på att hon inte har en stark tro. Tro ger människan alltid kraft att kämpa och vinna allt, därigenom får hon glädje. Den person som inte har någon tro på Gud, får på sitt eget sätt söka glädje, men ändå känner hon i sitt samvete vem som hon bör tro och lyda. Gud vet bäst och väntar tills hon finner den rätta vägen till Honom. Människorna ha olika åsikter och söker glädje på olika sätt för att glömma sina sorger. Man tänker om det vore bra att dränka sig i glömska genom att supa sig full, men det är ett »mänskligt» misstag. Visserligen glömmer man allt och vet inte vad man gör, men när man nyktrar till sig, minns man åter sina sorger. Det är bäst för människan att ha något nyttigt hobby, att träna och deltaga i idrottsövningar, ta del i olika föreningars verksamhet o.d. Därigenom får man nytta och glädje.

Människan har ingen verklig glädje av mycken rikedom, gods och guld, bilar m.m. Ty det krävs av människan att sköta sin förmögenhet väl och omsorgsfullt, i annat fall går det illa och hon vållas av olyckor och bekymmer. Den vise grekiske filosofen och statsmannen Solon, som levde för omkring 2,500 år sedan, sade att ingen kan prisas lycklig före sin död och att mycket kan inträffa och förändras under en människas livstid. Hans ord gäller även i vår tid. Alla människor unnas icke samma glädje och lycka. Många har arbetat upp sig

till en hög ställning, levat glatt och lyckligt, men sedan fallit djupt i olycka. Många har haft tur och framgång i livet och skött sig väl intill döden. Man bör inte vara förtvivlad över olyckor, utan bör ta sina motgångar lugnt och med förtröstan på Gud, ty Gud förskjuter inte människorna utan prövar blott dem.

Skadeglädje är en ful variant av glädje. Man får inte bli skadeglad om en ovän eller en konkurrent råkar ut för olyckor eller ådrager sig sjukdomar. Den människa, som önskar sin ovän allt gott eller uttalar frimodigt sitt erkännande om hans goda gärningar, han är verkligen en ädelmodig personlighet. Jesus har lärt oss älska nästan, vare sig han är vän eller fiende. Ändamålet med vår levnad på jorden är att vinna den sanna glädjen och lyckan. Många människor har strävat uppåt och vunnit ära och berömmelse på olympiska arenan, som filmstjärnor m.m Men de komma till korta, om man jämför dem med de goda människor, som offra sig och arbeta i det tysta med goda gärningar i människokärlekens tjänst. Några ädla och frimodiga personers namn ha gått till historien, t.ex. Henri Dunant, det internationella Röda Korsets grundare, David Livingstone, missionären och läkaren, som trängde djärvt in i okända trakter i det mörkaste Afrika utförande goda gärningar ända till sin död. De flesta förblevo däremot okända hjältar och deras kärleksfulla verk fortsattes av andra efterföljare. Ära och beröm voro okända begrepp för dessa. Det var deras samvete som uppmanade dem att göra sina goda gärningar runt om i världen. De frukta icke, och bry sig inte om andras hån, ty de känna och erfara en sann glädje och lycka, i vilket Gud har sin mening som för oss människor är svårt att förstå. Dock börjar det bli svårt för dem att kämpa och lida, andra fortsätta småningom med deras verk till fullbordan, mänskligheten till glädje. Jesu lärjungar var de första som gick ut i världen och förkunnade människokärlekens evangelium. De undervisade, hjälpte och tjänade människorna. De förföljdes och ledo också, de dogo lyckliga över att de uppfyllt sina plikter att hjälpa och tjäna mänskligheten. Nya fortsatte att utbreda dessa Jesu lärjungars evangelier, ännu i dag sändas sådana goda människor som missionärerna ut i världen att predika Guds ord, vända hedendom till kristendom. Även i hemlandet deltaga varmhjärtade och offervilliga människor inom kyrka, frälsningsarmen, sjukhus och andra välgörenhetsföreningar i kärlekens tjänst, besöka de sjuka och gamla, trösta de olyckliga, omvända fångar m.m., samt hjälpa dem i deras nöd. De känna också glädje och lycka inom sig, dessa tjänare i barmhärtighetens tjänst. De som läsa Guds ord och tjäna sina medmänniskor i enlighet med skriftens ord, känna sig i harmoni med Gud i sitt samvete. Varje människa bör nöja sig med den lott som Gud beskärt dem och de böra böja sig inför Hans vilja. Varje människa som har ansvar i sitt hjärta bör sträva mot ett mål i sitt liv, att göra nytta för sin medmänniskor på rätta sättet, att han själv erfar den sanna glädjen och samtidigt gör andra glada och lyckliga. Även i sin dödstund kan människan känna sig lycklig, hon minns de goda gärningar hon gjort och fruktar därför inte döden, ty hon känner sig lugn och lycklig inför Gud. Då andra känna sig oroliga och olyckliga i sin dödsstund, kallar hon prästen eller en troende vän till sig. Hon erkänner sina synder och otjänster och ber om Guds förlåtelse, och förvissad därom känner hon sig lycklig och fruktar inte döden.

Den största glädje som vart givet åt hela mänskligheten, var då herdarna fick budskap på julnatten om Jesu födelse. Han levde, led och dog för att frälsa oss från våra synder, och skänkte oss den dyrbaraste glädjen, att få syndernas förlåtelse. Våra tårar bli en gång torkade av Gud och våra ögon skola lyftas upp mot himmelen och prisa med glädje Guds ära.

Torsten Rikström.

SIMKANDIDAT RÄDDADE DÖVSTUM 7-ÅRING FRÅN ATT DRUNKNA

Rådig bragd i Hangöby.

Prov på snabbtänkthet och rådighet visade simkandidaten, 15-årige Holger *Lindberg*, då han på lördagen den 7 juni, räddade 7-årige Leif *Fager* från att drunkna. Den lilla gossen — som är dövstum — hade då han föll i vattnet fått en chock och höll på att sjunka då hans räddare hoppade i och drog upp honom ur vattnet.

Leif Fager hade med några andra grabbar suttit och metat på ett berg vid Östermans-viken i Hangöby. Berget är rätt brantstupande mot sjön och Leif föll i. Själv kunde han inte ropa på hjälp, men hans kamrater gjorde det och Holger Lindberg drog av sig byxorna och hoppade i efter gossen. Leif — som antagligen hade fått en chock då han föll i det ännu kalla vattnet — hade redan sjunkit och endast bubblorna på vattenytan talade om var han fanns. Holger Lindberg fick dock tag i honom och simmade med honom till stranden. En hel del vatten hade Leif fått i sig, men efter det att han hade forslats hem och blivit nedbäddad försvann verkningarna av chocken snabbt.

DITT OCH DATT

Tidskrift för Döva har levat i 53 år och l e v e r f o r t f a r a n d e. Fröken Sigyn Heikel skrev i det »sista numret» att tidskriften utkommit för sista gången och att vi måste bjuda farväl. Men den utkommer ju fortfarande. Och vi skola verka upplysande bland de svenska döva i mån av möjlighet. Red. har sällan blivit så förvånad när han läste om tidskriftens »upphörande». Artikeln verkar inte så litet provokatorisk tyvärr. Hittills har mig veterligen inte en enda svensk prenumerant (döv) begärt halva prenumerationavgiften tillbaka.

Det är rent av häpnadsväckande vad de döva blivit motorbitna. Numera har vi här i landet tillsvidare 16 körkortsinnehavare. I Sverige är motsvarande tal 5. I Amerika massvis. I Amerika ha många döva flygcertifikat, men de få inte flyga om natten av lätt begripliga skäl. Nu få vi hoppas att våra döva motormän sköta sig väl, att de bli prov på gott exempel för de många hörande rattfylleristerna. Hittills ha myndigheterna, både här hemma och utomlands, uttalat enbart berömmande om de döva förarna.

Redaktionen har gått i väntans tider. I väntan på artiklar och manuskript från de svenska läsarna. Hittills har ingen svensk döv, utom ett par från huvudstan, bidragit med så mycket som en enda rad. Det finns svenska läsare i Jakobstad, Gamlakarleby, Vasa, Hangö, Ekenäs, Mariehamn m.fl. städer för att inte säga om den finlandsvenska landsbygden. Även de hörande äro välkomna med trevliga artiklar. Men kanske sammanblandningen med den finska tidskriften avskräcker. De som inte vilja se den finska tidskriften kunna ju lösgöra den svenska tidskriften genom att försiktigt rycka den loss. Den finns ju i mitten sammanhållen endast av ett par tunna stifttråd. Och sedan koka kaffe på den finska om man vill.

De döva ha ju många hörande vänner. Det finns många intelligenta personer bland dem med en fond av stort vetande. Redaktionen gör stora ansträngningar och behöver hjälp i sin möda att sprida upplysning bland de svenska döva.

ÅBO ståtar nu med två döva vilka inneha körkort. Veikko R a n t a n e n från Marttila som senaste höst vann en ståtlig personbil på lotteri, har genomgått bilskola och erhållit körkort för privatbil. Han blev erkänd som en skicklig bilförare. — Även Jaakko M ä k i n e n från Åbo har besökt bilskola och erhållit körkort för person- och paketbilar.

MÖTEN

TAMMERFORS dövas förening anordnar den 7—8 september föredragsdagar i den egna lokalen. Bl.a. talar red. Pitkänen, arbetsledaren Östman, pastor Arasola som berättar från sin 5 månaders vistelse i Amerika och egna föreningens talare. Välkomna till Tammerfors.

GAMLAKARLEBY dövas förenings föredragsdagar äro den 15—16 september och de hållas i församlingshuset. Redaktör Pitkänen kommer att tala om sina reseintryck från Norge m.m. Vi hoppas på 25 % rabatt å järnvägarna. Välkomna.

ÅBO dövas förenings traditionella föredragsdagar gå den 22—23 september i Dövskolan. Som talare uppträda bl.a. pastor Paunu och red. Pitkänen från Helsingfors samt möjligen även fru Ida Yläkorpi från Tavastehus och hr Emil Mattila från Kotka. 25 % rabatt å järnvägarna väntas. Välkomna till Åbo.

FAMILJENYHETER

60 år fyller den 23 augusti gjutaren EMIL FÄRDIG, Helsingfors.

50 år fyller den 21 augusti KUL:s förre ordförande och nuvarande viceordförande, snickaren URHO LEHTIMÄKI, Åbo. Herr Lehtimäki var i sin ungdom Finlands dövas skidkung med många mästerskap i sin favoritsport skidlöpningen. Mångbetrodd som han är, har han många förtroendeposter i olika föreningar och förbund.

IDROTTSNYTT

TÄVLINGSINBJUDAN

Härmed ha vi äran inbjuda alla KUL underlydande föreningar till deltagande i

KUL:s ban- och fri-idrottsmästerskapstävlingar, vilka vi med vederbörligt tillstånd arrangera i Björneborg på Herralahtis idrottsplan den 11—12 augusti 1951.

Program: Lördagen den 11. 8. kl. 10 försökstävlingar och kl. 14 finaler:

100 m. löpning			Kulstötning juniorer
100 »	»	juniorer	Höjdhopp
100 »	»	damer	Höjdhopp damer
400 »	»		Diskuskastning
1.500 »	»		Diskuskastning juniorer
Kulstötning			Tresteg försök

Söndagen den 12. 8. kl. 13:

200 m. löpning			Kulstötning damer
800 »	»		Spjutkastning
1.000 »	»	juniorer	Spjutkastning juniorer
5.000 »	»		Längdhopp
Stavhopp			Längdhopp juniorer
Stavhopp juniorer			Längdhopp damer

1.500 m. stafettlöpning (800×400×200×100 m.)

SVUL:s tävlingstadgar böra efterföljas.

I alla grenar utdelas KUL:s mästerskapsmedaljer som I—III pris. Dessutom utdelas hederspris i varje gren.

Anmälan jämte deltagaravgift för varje deltagare 200:— samt för varje stafettlag 300:— bör sändas före den 1. 8. 1951 till ordf. Bruno Rautalammi, Björneborg, Työmiehenkatu 9 B 5.

För juniorernas ålder (under 21 år) ansvara föreningarna.

Rätt till ändring i programmet förbehålles.

För deltagarna reserveras fritt logi för 2 dygn. 25 % rabatt å järnvägarna har beviljats.

Med idrottsliga hälsningar

PORIN KUUROT URHEILIJAT r.y.
Bruno Rautalammi ordf. *Eero Salli* sekr.

I SAMBAND med mästerskapstävlingarna anordnar PKU i Björneborg sin 10-årsfest i Karhulinna den 11 augusti kl. 19 och avslutningsfesten går den 12 augusti kl. 19 å samma ställe. I programmet bl.a. föreställningar, teater och dans.

IDROTTSFÖRENINGAR OBS!

Idrottsföreningarna uppmanas sända sina medlemmars resultat i fri-idrott (de bästa resultaten för i år) till sekreteraren Jussi Luomajoki före den 5 oktober. Dessa resultat komma att ingå i CISS resultatförteckning för hela världen och i Nordiska idrottsserien. Enskilda idrottsmän kunna även sända sina bästa resultat på samma sätt. »Anspråkslöshet» bör inte få hindra de bästa resultatens publicerande. Även alla klubbtävlingars resultat bör tillsändas sekreteraren.

Med idrottshälsning *KUL:s sekreterare.*

KORGBOLLSSPELARE OBS! I Vasa anordnas i höst Finlands dövas korgbollsmästerskap den 17 och 18 november. Den officiella inbjudningsnotisen införes i oktobernumret.

I TAMMERFORS anordnades den 22 april nationella inomhustävlingar i TKU:s regi. Sulo Rannikko vann även denna gång. Resultat:

Stående längdhopp: 1) T. Tarvonen 286, 2) S. Rannikko 283, 3) E. Helminen 275.

Stående höjdhopp: 1) Rannikko 140, 2) Tarvonen 125, 3) Kostiainen 120.

Stående trestegshopp: 1) Tarvonen 852, 2) Kostiainen 824, 3) Rannikko 811.

Sammanlagda poängen för de bästa: 1) Sulo Rannikko, Valpas 1630 p. 2) Toivo Tarvonen, Hero 1542 p. 3) P. Kostiainen, Hero 1322 p.

KORGBOLLSMATCHEN mellan Tammerfors och Helsingfors slöt i överraskande knapp seger för tammerforsarna med 33—28 p. Matchen gick den 22 april i Tammerfors. — Den 13 maj spelades korgbollsmatchen mellan Tammerfors och Vasa, som slöt i seger för Tammerfors med 32—21 p.

ÄRADE IDROTTSVÄNNER!

KUL:s penninginsamling för VM-tävlingen i Bryssel har börjat. Inrikesministeriet har givit sitt tillstånd för insamlingen, som börjar den 1 juni och räcker till den 31 december 1951. De vilka önska hjälpa till och insamla penningmedel för en stark trupp till Brysselspelen år 1953, kunna rekviera insamlingslistor hos herr Börje Ahlbäck, Helsingfors, Stora Robertsgatan 1 A 5. Som insamlingsprovision får insamlaren gottgöra sig 10 % av insamlade medel under 50.000 mk och 15 % för över 50.000 mk. Dessutom utdelas bland de bästa insamlarna följande priser: I p. gratis resa till Bryssel tur och retur, 11 p. 20.000: — i pengar, III p. 10.000: — i pengar. De som komma i närheten av III-pristagarens summa få tröstpris. Obs. Om I-pristagaren ej önskar resan till Bryssel, kan han i stället erhålla en penningssumma som motsvarar resan.

Finlands lysande segrar i Köpenhamnspelen 1948 förpliktiga! Stöd insamlingen för Brysselspelen!

Högaktningsfullt
Dövstummas Idrottsförbund (K.U.L.)

SCHACKNYTT

FINLANDS DÖVAS SCHACKFÖRBUNDS 4:DE FÖRBUNDSMÖTE

hölls den 27 mars å HDF:s lokal i Helsingfors i närvaro av representanter för 7 schackföreningar. Mötet öppnades av förbundsordföranden B. Ahlbäck, som i sitt tal berörde förbundets verksamhet under de gångna två verksamhetsåren och konstaterade att förbundets ekonomi ter sig ljusare än förr, samt att förbundet i samarbetets tecken varit med om att stifta ett nordiskt schackförbund.

Till mötets ordförande valdes hr Ragnar Östman med hr O. Entelä som sekreterare, och till att justera protokollet utsågos hrr A. Sihvola och A. Jokelainen. Mötet konstaterade vara stadgeenligt sammankallad. Årsberättelsen upplästes och godkändes och i samband med uppläsandet förärades Kuopio Dövas Schackklubb förbundets hedersdiplom för bästa prestation under schackdagen i fjol. Likaså godkändes räkenskapsberättelsen varefter förbundsstyrelsen beviljades tacksam ansvarsfrihet.

Till förbundets ordförande under den kommande två-årsperioden återvaldes hr Ahlbäck enhälligt. Till viceordförande valdes hr R.Östman medan hr O. Entelä blev sekreterare. Övriga medlemmar i styrelsen blevo hrr Hj. Sandblom och K. Hämäläinen (utsågs senare till kassör), med hrr S. Månsson, A. Sihvola och P. Keto som suppleanter. Till revisorer valdes hrr Antti Jokelainen och P. Miettinen med O. Ahlbäck och B. Mouton som suppleanter.

Årsmedlemsavgiften förblev som förut 10: — medan ständiga medlemsavgiften höjdes till 200: —. Förbundsturneringens tävlingsavgift bestämdes att avgöras av förbundsstyrelsen. Tillståndsavgiften bestämdes till 200: — och festskatten i samband med förbundsturneringen faställdes till 10 % av inträdesavgiften. 50 % rabatt i järnvägarna endast för deltagarna i förbundets mästerskap beslöts att ansöka hos järnvägsstyrelsen. — Efter en segsliten debatt beslöts att minska deltagarantalet i nästa mästerskapsturnerings mästerklass till 6 av de spelare som ha rätt till deltagande i mästerklassen, för att en 3-dagars turnering friktionsfritt skall kunna genomföras. Bestämmelserna för deltagande i klass I äro som förut.

DEN 16:DE KLUBBKAMPEN i schack mellan Helsingfors och Åbo försiggick den 26—27 maj i Åbo. Helsingfors Dövas Schackklubb hade valt 4 av sina starkaste spelare i hopp att få en ny segerinteckning i vandringspokalen, men B. Ahlbäck och O. Entelä voro förhindrade att ställa upp. Klubben måste därför ty sig till sina reserver som dock gjorde oväntat väl ifrån sig. Lördagen den 26 maj spelades första ronden och resultatet blev 2—2. På kvällen hade Åbo Dövas Schackklubb en välbesökt fest med gott program. På söndagen spelades andra ronden som efter hård kamp slöt oavgjord, vadan hela kampen blev oavgjord eller 4—4, alltså en hård och jämn kamp. I det nuvarande vandringspriset har Helsingfors två inteckningar mot en för Åbo, medan 2 kamper slutit oavgjord. Pokalen har alltså vandrat i hela 6 år med få avgöranden. Härnedan följer resultatet av spelarnas prestationer:

Åbo		Helsingfors	
P. Keto	1 1	Hj. Sandblom	0 0
L. Vigren	0 1	P. Miettinen	1 0
E. Putkonen	0 0	K. Hämäläinen	1 1
E. Saarinen	1 0	A. Sihvola	0 1
	4		4

Hjalle.

I SLUTET AV APRIL spelades den andra vänskapsmatchen i schack mellan spikfabriken Primo, Malm och Helsingfors Dövas Schackklubb. Primo vann matchen med 9 p. mot 5 p. för de döva. De dövas segrare voro R. Östman, P. Miettinen, J. Enroos, P.-E. Stenberg och Hj. Sandblom. (Alla dessa äro f.d. Borgå elever). De dövas schacklag var starkt försvagat, bl.a. saknades B. Ahlbäck, S. Månsson och bröderna Mikkola m.fl. Efter schackmatchen höll herr Hj. Sandb.om ett kort tal på teckenspråket, tolkat för de hörande av herr Östman, tackande för en god match och överlämnade ett snidat schacktorn till minne. Vid den första matchen i fjol fick schackklubben en förnicklad och ingraverad jättespik. Efter talen bjöd fabrikens ledning till att bese fabriken, där olika lags spikar, taggtråd, byggnadstråd, byggnadstillbehör m.m. tillverkas. Nästa match försiggår våren 1952 i Helsingfors. *Hjalle.*

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Åbo, Dövasskola. Tel. 11 490.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Svenskspr. red.: *Börje Ahlbäck,* Helsingfors, Stora Robertsg. 1 A 5. Tel. 24 159.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154. Postgiro: 6825.
Prenumerationspris:
1/2 årg. mk 175:—, till utlandet mk 225:—.

J. K. PALOMAAN 80-VUOTISPÄIVÄN VIETTO

Toukokuun alussa vietettiin kuurojen asian pontevan eteenpäin viejän tarkastaja J. K. Palomaan 80-v. päivää, huolimatta hänen aikaisemmin lausumastaan toivomuksesta, ettei mitään huomionosoituksia järjestettäisi hänelle. Mutta kuurot tahtoivat itselleen sen ilon, saada tervehtiä nuorekasta grand old man'ia. Kukas uskoisi, että 80 v. on tämän aatteellisesti uutteran miehen hartioilla. Hänessä on kuuroilla ollut monissa vaikeissa asioissa oikeaan ohjaava kyky ja toivottavasti edelleenkin on. — Jo 2. 5. 51 Suomen Kuurojen Liiton hallituksen kokouksessa puheenj. U. Kierimo puhui ja antoi kirjalahjan sekä omasta puolestaan hopeaisen kynän. Liiton puolesta tarjottiin kahvit komean kaakun kera. Samassa tilaisuudessa Helsingin Kuurojen Yhdistyksen puheenjohtaja onnitellen ojensi tait. L. Mikkolan tekemän upean adressin lukuisten yhdistyksen jäsenten allekirjoittamana, samalla hän antoi huomattavan rahalahjan. Kirjapaino Surduksen johtokunta tuli onnittelemaan ja puheenj. tuomari A. Wetzell puhui ja antoi lahjakortin, joka oikeutti saamaan upean aamutakin Stockmannin liikkeestä. Muutamilta Keravan Kuurojenkerhon jäseniltä hra V. Salomaa toi adressin ja rahalahjan. Sähkeitä lähettivät aistivialliskoulujen opettajakunnat ja johtajat sekä entiset opettajat, Kuurom. ja sokeainopettajain Liitto, Ida ja Hannes Yläkorpi, Oulussa koolla olleet 3 kuurojen matkapappia, Tampereen Kuurojenyhdistys, lukuisat entiset oppilaat ja muut kuurot ystävät, ammattikoulun rehtori H. Mylläri rouvineen. Useita onnittelukirjeitäkin saapui. — 3. 5. 51 oli tarkastaja Palomaa kutsuttu ensimmäisten oppilaittensa luokkakokoukseen, jossa tait. Vainola puhui ja ojensi rahalahjan. Samassa tilaisuudessa toi hra Savisaari Turun kuurojenyhdistyksen onnittelut kukkalaitteineen entiselle monivuotiselle puheenjohtajalleen ja Turun kuurojen raittiusyhdistyksen onnittelut lahjoineen perustajalleen. Sitäpaitsi tuli lukuisia sähkeitä ja kirjeitä kuulevilta ystäviltä ja yhtymiltä. *I.M—n.*

---

kieltä intiaanit. Eri heimojen kielet erosivat näet siksi paljon toisistaan, kanssakäyminen oli mahdotonta ilman erikoista merkkikieltä. Jo ensimmäiset tutkimusmatkailijat intiaanien merkkikielen opittuaan huomasivat tulevansa hyvin toimeen alkuasukkaiden kanssa eri puolilla maata. Merkkikielen muodostavat perusliikkeet ovat samoja eri heimojen keskuudessa ja ovat periytyneet primitiivisiltä luonnonkansoilta nykyaikoihin asti muodostaen pohjan myös monimutkaisemmassa kuurojen merkkikielessä.

Hiljattain kertoi eräs havaijilainen elämäntarinansa merkkikieltä käyttäen eräässä amerikkalaisessa kuurojen oppilaitoksessa. Oppilaille ei tuottanut mitään vaikeutta kertomuksen ymmärtäminen, vaikka he eivät olleetkaan perehtyneet havaijilaiseen merkkikieleen. Eräs merkkikielen tuntija onkin todennut, että Yhdysvalloissa käytännössä olevat merkit ovat samoja kuin Euroopassa ja Kauko-Idässäkin käytetyt.

Sanotaan, että merkkikieli pystyy paremminkin kuin puhe ilmaisemaan tunteita ja mielentiloja. Ajatukset saavat ilmaisunsa erittäin nopeasti ja ilmaisussa ovat mukana kädet, silmät ja koko vartalo samanaikaisesti. Tavallinen puhe, joka on verkkaisempaa, ei ilmauksessaan saavuta samanlaista tihentynyttä voimaa.

Ilta-Sanomat 10/5 -51.

Urheilua

URHEILUSEURAIN HUOMIOON

CISS:n tämänvuotista maailman tulostilastoa ja Pohjoismaista urheilusarjaa varten kehoitetaan urheiluseuroja huomioimaan tarkoin piiriensä urheilijain tänä urheilukautena saavuttamat yleisurheilutulokset ja lähet-

---

OPETTAJALLENI KAARLO PÄÄKKÖSELLE.

Saavuttuani Oulun kuurojen kouluun pienenä poikana, jouduin opettaja Pääkkösen luokalle oppilaaksi. Oltuani jonkun aikaa koulussa, huomasin, että olin saanut kovin hyvän opettajan. Hän osasi hymyillä vaikeissakin tilanteissa. Ollessamme välitunnilla, koulun pihalla, opettaja Pääkkösen valvoessa oppilaita. hän oli aina rauhallinen ja ystävällinen. Pienten oppilaiden leikkiä ja temmellystä opettaja seurasi mielenkiinnolla, mutta samalla hymyilevästi. Joskus sattui pieniä yhteenottoja oppilaiden kesken, mutta opettajan päänpudistus sai oppilaat rauhoittumaan. Opettaja myös keskusteli mielellään oppilaiden kanssa väliajoilla ja meille oppilaille se oli hyvin hauskaa, kun sai opettajan kanssa vaihtaa ajatuksia ulkona luonnossa, silloin ei puhuttu kouluasioista. Sitten kun opettajan käsi kohosi ylös, niin ymmärsimme, että kello soi; se oli merkki ja kaikki oppilaat juoksivat kiireesti seisomaan kauniiseen riviin. Opettaja valitsi aina kaikkein suorimman rivin ensiksi sisälle menemään ja palkkioksi siitä sai oppilailta »hyvä» huudon! Joka aamu kun tulimme luokkaan ja kaikki oppilaat olivat asettuneet kauniisti istumaan, me kaikki oppilaat viittasimme innokkaasti. Opettaja valitsi yhden oppilaan, oppilas nousi seisomaan ja kysyi, mitä opettajalle kuuluu ja opettaja melkein aina vastasi: »kiitos, hyvää» tai »kiitos, ei mitään erikoista». Mutta muistan kerran, että opettaja oli vähän vakavan näköinen ja kun kysyimme mitä opettajalle tänä aamuna kuuluu, hän vastasi: »kiitos, ikävää». Ja kun opettaja vastasi noin, niin meidän täytyi myös saada tietää ikävän syy, ja opettaja sanoi: »minun poikani on tänään sairas». Meillä oppilailla oli myös sitten ikävää, kun opettajan Esa poika oli sairas.

Opettajalla oli tapana kutsua meidät kaikki luokan oppilaat kotiinsa, noin pari kertaa vuodessa, ja meillä oli aina kovin hauskaa siellä. Mutta kaikkein hauskinta meillä oli silloin kun opettaja täytti 50 vuotta, me keskustelimme monista mielenkiintoisista asioista ja opettaja antoi meille hyviä neuvoja ja ohjeita, sillä hän ymmärsi meitä parhaiten. Hänellä oli selvänä, että olipa meillä elinvuosia pitkästi tai lyhyesti, niin ne vuodet eivät ole aina yhtä helppoja kuuron kulkea.

Minulla oli se onni että sain käydä aina kesäisin opettajani luona keskustelemassa monista asioista ja sain sylintäydeltä hyviä neuvoja mukaani, kun erosimme. Opettajan 50-vuotispäivänä erotessamme hän sanoi, että meidän koko luokan oppilaiden pitää tulla hänen luokseen, kun hän täyttää 60 vuotta, jos hänen sydämensä kestää niin kauan.

Opettajan sydän ei kestänyt, hän meni liian pian pois, en tule koskaan unhoittamaan hyvää opettajaani.

Hän nukkuu rauhaisaa unta Jumalan kauniissa puistossa, rakkaiden omaisten ja ystävien kaipaamana.

Boris Ström

tämään tiedot niistä KUL:n sihteerille ennen 5 päivää lokak. 1951. Yksityisiäkin urheilijoita kehoitetaan tekemään samoin. »Vaatimattomuus» ei saa olla esteenä tulosten julkituomiselle. Myöskin kaikki jäsentenvälisten kilpailujen tulokset on lähetettävä KUL:n sihteerille yleiskatsauksen tekemistä ja KUL:n arkistoon talletamista varten. Urheiluterveisin *KUL:n sihteeri.*

KILPAILUKUTSU

Täten meillä on kunnia kutsua kaikkia KUL:n alaisia seuroja ilmoittamaan edustajansa

KUL:n rata- ja kenttäurheilumestaruuskilpailuihin,

jotka asianomaisella luvalla toimeenpannaan Porissa Herralahden urheilukentällä elokuun 11—12 p:nä 1951.

Ohjelma: **Lauantaina 11. 8. klo 10** alkukilpailut ja **klo 14** loppukilpailut:

100 m juoksu		Kuulantyöntö nuorille
100 » »	nuorille	Korkeushyppy
100 » »	naisille	Korkeushyppy naisille
400 » »		Kiekonheitto
1,500 » »		Kiekonheitto nuorille
Kuulantyöntö		Kolmiloikka alkukilpailussa

Sunnuntaina 12. 8. klo 13:

200 m juoksu		Kuulantyöntö naisille
800 » »		Keihäänheitto
1,000 » »	nuorille	Keihäänheitto nuorille
5,000 » »		Pituushyppy
Seiväshyppy		Pituushyppy nuorille
Seiväshyppy nuorille		Pituushyppy naisille

1.500 m viestinjuoksu (800+400+200+100 m)

Kilpailuissa noudatetaan SVUL:n kilpailusääntöjä.

Kaikissa lajeissa jaetaan KUL:n mestaruusmitalit I—III palkintoina. Lisäksi jaetaan kunniapalkintoja jokaisessa lajissa.

Ilmoitukset osanottomaksuineen kultakin kilpailijalta 200 mk sekä kultakin viestijoukkueelta 300 mk on lähetettävä viimeistään 1. 8. 1951 mennessä os.: Puheenjohtaja Bruno Rautalammi, Pori, Työmiehenkatu 9 B 5.

Nuorten, alle 21 v., iän varmentavat seurat.

Oikeus ohjelman muutoksiin pidätetään.

Kilpailijoille varataan vapaa majoitus 2 vrk ajaksi. 25 % rautatiealennus on saatu.

Urheiluterveisin

PORIN KUUROT URHEILIJAT r.y.

Bruno Rautalammi, puheenjohtaja. *Eero Salli,* sihteeri.

PORIN Kuurot Urheilijat r.y. toimeenpanee mestaruuskilpailujen yhteydessä **10-vuotisjuhlan** Karhulinnassa 11 p:nä elokuuta klo 19 ja päättäjäisillanvieton samassa paikassa 12 p:nä elok. klo 19. Ohjelmassa mm. esityksiä, näytelmä ja tanssia. *Juhlatoimikunta*

IISALMEN Kuurot Urheilijat järjestää kansalliset kilpailut elok. 4 p:nä. Klo 10 kokoonnutaan Iisalmen Kuurojen talolla. Osanottomaksu 100 mk kilpailijalta. Ilmoittautumiset osanottomaksuineen lähetettävä ennen heinäk. 27 päivää os.: Rahastonhoitaja Olavi Väisänen, Iisalmi, Kangas. Kilpailijoille varataan vapaa majoitus. 25 % matkalippualennusta ei ole saatu, joten matka Iisalmeen olisi parasta järjestää 10-henkisellä seurueilpulla tai ostaa edestakainen rautatielippu Iisalmeen ja takaisin. Se tulee halvimmaksi. Kaikille vapaa pääsy. Hyvää ruokaa ja kahvia saatavana Kuurojen talolla. Tervetuloa!

JOENSUU. »Kuurojen Ryhdin» jäsentenväliset 5-ottelukilpailut pidetään Joensuussa Mutalan kentällä sunnuntaina elokuun 26 p:nä klo 9 aamulla. Lajit: 100 ja 400 m juoksut, pituus, korkeus ja kuula. Kaikki pojat kilpailemaan! Lauantaina ja sunnuntaina kokoonnutaan Toivo Lavikaisen kotiin, jossa juhlitaan.

TAMPEREEN Kuurot Urheilijat järjestää 5-ottelut jäsenille syyskuun 2 p:nä. Kilpailupaikasta ilmoitetaan lähemmin Tampereella.

KORIPALLOILIJAT HUOMATKAA. Vaasassa järjestetään Suomen kuurojen koripallomestaruuskilpailut syksyllä marraskuun 17 ja 18 p:nä. Virallinen ilmoitus koripallomestaruuskilpailuista julkaistaan lokakuun numerossa. Kehoitamme yleisöä varaamaan aikansa Vaasaan silloin jännäämään omien joukkueiden voittoa Tietenkin tälläkin kertaa koetetaan järjestää hauska ja jännittävä näytelmä.

TAMPEREEN Kuurot Urheilijat järjesti huhtik. 22 p:nä kansalliset sisähyppykilpailut. Sulo Rannikko voitti toisen kerran. Tulokset:

Vauhditon pituushyppy: 1) T. Tarvonen 286, 2) S. Rannikko 283, 3) E. Helminen 275.

Vauhditon korkeushyppy: 1) Rannikko 140, 2) Tarvonen 125, 3) Kostiainen 120.

Vauhditon kolmiloikka: 1) Tarvonen 852, 2) Kostiainen 824, 3) Rannikko 811.

Rannikko (Wellas) 1630 pist., Tarvonen (Hero) 1542 pist., Kostiainen (Hero) 1322 pist.

TAMPERE—HELSINKI 33—28 koripallo-ottelussa 22. 4. 51. Toukok. 13 p:nä pelattiin Tampere—Vaasa koripallo-ottelu ja Tampere Voitti Vaasan 32—21.

KUOPIOSSA pidettiin Kuurojen Kunnon kansailiset urheilukilpailut keskuskentällä kesäk. 17 p:nä. Tulokset:

100 m juoksu: 1) P. Korhonen, Jyväskylä 11,9; 2) O. Rautiainen, villi 30 sm jäljessä; 3) P. Turkki, Mikkeli 5 m jäljessä.

3.000 m juoksu: 1) O. Rautiainen 9,38; 2) V. Pelli, »Kunto» 9.38,2; 3) E. Parviainen 10.17.

Pituushyppy: 1) P. Korhonen 580; 2) O. Rautiainen 573; 3) P. Turkki 566.

Korkeushyppy: 1) P. Turkki 160; 2) P. Korhonen 145; 3) T. Lillunen, Joensuu 140.

Kuula: 1) E. Kossila, »Tähti» 11.01; 2) P. Turkki 10.34; 3) J. Laaksonen 8.85.

Kiekko: 1) E. Kossila 31.65; 2) P. Turkki 30.05; 3) J. Laaksonen 23.37.

CISS:ÄN XI KONGRESSI LAUSANNESSA

KUL:n varapuheenj. U. Lehtimäki ja allepainettu nimimerkki ovat tehneet matkan luonnonihanuuksilla siunattuun alppimaahan, Sveitsiin, jossa he ovat edustaneet KULoa CISS:än kongressissa Lausannessa helluntaipyhinä 12—14 p:nä toukok. 1951.

Jo 11 p:nä toukok. alkoi Lausanneen saapua edustajia eri maista, pahaksi onneksi ruman ja kylmän sään vastaanottamana. Tämä kaikki harmaus pian unohtui sydämelliseen vastaanottoon ja tapaamisen iloon.

Edustajia ovat lähettäneet Ranska, Belgia, Suomi, Ruotsi, Tanska, Norja, Itävalta, Hollanti, Italia, Jugoslavia ja Sveitsi. Saksakin, jonka kongressi hyväksyi CISSän jäseneksi 18 äänellä 4 lipun ollessa tyhjiä, on lähettänyt edustajiaan. »Rautaesiripun» taakse ovat jääneet Puola, Romania, Bulgaria, Tshekkoslovakia ja Unkari.

Kongressilaisten lisäksi on saapunut myös Brysselin, Pariisin ja Juran koripalloilijoita ja ranskalaisia, belgialaisia ja sveitsiläisiä maastojuoksijoita, luvultaan neljättäkymmentä.

Perjantaina illalla Lausannen kaupunki järjesti vastaanottojuhlan kongressilaisille kaupungintalossa »Mon Repos». Tämä entinen ylimyksen talo sijaitsee kauniin puiston keskellä säilyttää entisajan viehätyksensä ja loistonsa: loistavasti valaistuja suuria saleja, kauniita huonekaluja, kudottuja seinäverhoja ja kauniita muinaisajan tauluja, kukkia koristemaljakoissa. Valkoisilla liinoilla katetuilla pöydillä oli suuri valikoima houkuttelevan näköisiä pulloja, joista viinurit tarjoilivat ja sekoittelivat toinen toistaan hienompia väkijuomia kongressilaisille ja huvimatkailijoille. Samoissa suojissa ovat meidän isäntämme vastaanottaneet kuuluisia vieraitaan; lähettiläitä ja merkkihenkilöitä. Tuota loistavaa vieraanvaraisuutta me kongressilaiset saimme nauttia. Konjakkia, shamppanjaa, martinia, likööriä ym. viinejä pikkuleipineen tarjoiltiin ylläkyllin etelämaiden tapaan. Isäntiemme lisäksi myös Ranskan ja Belgian konsulit kunnioittivat läsnäolollaan. Kaupungin hallituksen edustajien, molempien konsulien, CISSän presidentin ja Sveitsin Kuurojen urheiluliiton pääsihteerin puheet tulkitsi komea hollantilainen rouva Wendlig Haagista, kongressin virallinen tulkitsija. Samassa talossa sijaitsee myös olympiamuseo, jonka eri huoneissa kansainvälisen olympiakomitean edustaja tri Messerli — muuten Lausannen kaupunki on mainitun komitean kotipaikka — opasti kongressilaisia ja selosti heille näytteillä olevia esineitä ja valokuvia. Eräässä kulmassa on »pelastettu» eräästä pariisilaisesta osto- ja myyntiliikkeestä olympiakisojen eloonherättäjän parooni Coubertin kirjoituspöytä esineineen oston kautta.

Lauantaina aamulla kongressi alkoi pitää istuntoaan yliopiston »Tissot»-salissa sen jälkeen, kun Sveitsin kuurojen urheiluliiton puheenj. Willy Scheizer lausui kongressilaiset tervetulleiksi ja toivotti kongressille menestystä työssään. Neuvottelut kestivät ruokailutaukoon asti. Sen jälkeen ne jatkuivat koko iltapäivän, jonka jälkeen käytiin rautatieaseman eräässä juhlasalissa katsomassa tanskalaisten toimesta tuotua elokuvaa Kööpenhaminan MM-kisoista. Se oli hämmästyttävän onnistunut ja ensiluokkainen ja samalla erinomainen urheilupropaganda. — Tämä elokuva tulee KUL:n vuokraamana tänä vuonna Suomeen. — Sen jälkeen kongressi jatkoi neuvottelujaan, jotka päättyivät puoliyöllä.

Päiväjärjestyksessä olevien keskustelukysymysten lukuisuudesta huolimatta tehtiin vain seuraavia päätöksiä: 1. Kaikkien kansainvälisten urheilukilpailujen lupamaksu päätettiin korottaa 35—50 B.frangiksi. 2. Kesä- ja aikaisemmin päätetyt II talvikisat tapahtuvat Oslossa 1953 ja seuraavat III kisat joka neljäs vuosi. 3. Päätettiin kieltää käyttämästä nimitystä »olympia» kuurojen maailmankisojen järjestämisessä. Tämä nimitys kuuluu yksinomaan Kansainväliselle Olympiakomitealle. 5. CISS:n toimeenpanokomitean eroamisvuorossaolevien jäsenten vaali neljäksi vuodeksi antoi seuraavan tuloksen: A. Dresse (Belgia) 27 ääntä, C. Baretta (Sveitsi) 19 ääntä, O. Dahlgren (Ruotsi) 18 ääntä, O. Ryden (Ruotsi) 14 ääntä ja P. Bernhard (Ranska) 12 ääntä. 6. Päätettiin muodostaa uudelleen maailmanennätyskomitea, johon tulivat valituiksi presidentti J. P. Nielsen (Tanska), sihteeri A. Dresse (Belgia) ja jäsen L. G. Dronckers.

Sunnuntaina aamulla käytiin Lausannen kauniilla hautausmaalla, jolla laskettiin CISS:än seppele parooni Pierre de Coubertin, olympiakisojen eloonherättäjän, haudalle. Olympiakisat ovat mallina kuurojen maailmankisoille. Sitten kolme autobussia kuljetti kongressilaisia ja huvimatkailijoita luonnonihanuuksistaan kuuluisaan kaupungin ympäristöön — valitettavasti taivas oli pilveilevää, sillä maisema olisi ollut vielä ihanampi aurinkonpaisteessa. — Pysähdyttiin erääseen idylliseen kylään, jossa erään talon viinikellarissa, joka on paikkakunnan kuuluisimpia, isäntäväki Lederrey, jolla on 2 kuuroa lasta, tarjoili kaikille osanottajille ilmaiseksi raikasta viiniä, jota laskettiin valtavasta tynnöristä. Hörppiväthän muutamat useampia, jopa kymmenen lasillista.

Palattuaan kaupunkiin käytiin seuraamassa kansainvälisiä koripallo-otteluita, joiden lomissa pidettiin myös kansainvälinen maastojuoksukilpailu. Viimeksimainitun kilpailun voitti Max David Ranskasta, Kööpenhaminan MM-kisojen 10.000 m juoksun kultamitalimies. Toisena oli sveitsiläinen Arnold Anton ja kolmantena belgialainen Joseph Delangh. Koripallo-ottelujen tulokset olivat seuraavat: 1) Bryssel, 2) Paris, 3) Lausanne ja 4) La Chaux-de-Fonds.

Kongressipäivälliset pidettiin Foyer du Theatren kauniissa salissa parisensadan juhlijan osallistuessa. Kunniapöydässä oli kuulevia paikkakunnan merkkihenkilöitä. Sveitsin kuurojen urheiluliiton sihteeri Conti piti tervehdyspuheen, jossa hän kiitti avustajiaan ja erikoisesti järjestelykomitean kunniapuheenjohtajaa tri Messerlia, joka osoitti harrastustaan kuurourheiluasiaa kohtaan. Sitten tuli puheiden sarja. Päivällisten jälkeen pyörittiin salissa. Nämä tanssiaiset kestivät klo 4:ään asti aamulla. Tanssiaisten lomissa esitettiin humoristinen näytelmä »Pekka parturi». Toinenkin näytelmä esitettiin ja siinä 3 opetettua paimenkoiraa esiintyi

Shakkia

TURUN Kuur. Shakkikerhon kevätkauden luokkaturnausten tulokset:

A. 1.: 1) P. Keto 5 p., 2) L. Vigren 5 p. ja 3) E. Putkonen 5 p.

B. 1.: 1) E. Haapanen 4 p., 2) E. Hannula 4 p. ja 3) Y. Vasama 4 p.

C. 1.: 1) P. Kannisto 6 p., 2) P. Poikanen 4 p. ja 3) E. Kemppainen 3 ½ p.

C. 1. 2 ryhmä: 1) B. Ström 5 p., 2) V. Tapio 4 ½ p. ja 3) M. Seppänen 4 p.

Pikapeliturnauksessa kevätkautena tulivat: 1) E. Putkonen 41 p., 2) P. Keto 40 p. ja 3) E. Saarinen 37 p.

Turku—Helsinki shakkipokaaliottelu, joka pidettiin Turussa toukokuun 26 p:nä, päättyi tasapeliin 4—4.

Merkkipäiviä

FRANS OSKARI ALKUHEIMO täytti helmik. 2 p:nä 70 vuotta Lauttakylässä. Syntymäpäivänään hän joutui sukulais- ja ystäväpiirin taholta sydämellisen huomion kohteeksi. Onnitteluja esitettiin monien erilaatuisten lahjojen muodossa. Alkuheimo nauttii paikkakunnallaan luotettavana ammattimiehenä jakamatonta suosiota.

Frans Alkuheimo on syntynyt Huittisissa. Käytyään Turun Kuurojenkoulun neiti Arrheniuksen oppilaana hän v. 1900 koulusta päästyään kävi veistokouun Punkalaitumella ja kehittyi taitavaksi puusepäksi. Hän on työskennellyt ammatissaan eri paikkakunnilla. Nyt hän jälleen on asettunut vanhalle kotipaikkakunnalleen Huittisiin. Vapaa-aikojen harrastuksista on Alkuheimolle ollut mieluisin kalastus. Jumalan sanaa rakastavana hän on aina ollut uskollinen kirkkomies. — Vielä jälkeenpäinkin varmaan monet kuurot lähettävät reippaalle 70-vuotiaalle lämpimät onnittelunsa. L.A.P.

Rouva TYYNE MÄKELÄ o.s. Tuominen täytti kesäk. 10 p:nä 60 vuotta Kausalassa. Hän syntyi Iitissä 10. 6. 1891, kävi Turun kuurojenkoulun, jonka päätyttyä 1910 hän joutui elättämään itseään monilla tavoilla. Lopuksi hän tuli miehensä rakentaman pienen, sievän talon emännäksi Kausalan Kujansuulla. Ystävällisenä ja vieraanvaraisena hän on saanut monta ystävää. Hän on hyväsydäminen ja täsmällinen. Lapset, lastenlapset, kuurot ja kuulevat ystävät muistivat onnitteluilla, kukilla ja lahjoilla syntymäpäivänsankaria, joka syötti ja juotti vieraitaan. Hän on vielä reipas ja toivotamme hänelle pitkää ikää. *Mukanaollut.*

Maanviljelijä KALLE ILTANEN täytti kesäkuun 12 p:nä 50 vuotta Halikossa. Hän kävi Turun kuurojenkoulun, mistä päästyään asettui asumaan kotitaloonsa joka on ollut perintönä — ellen väärin muista — 9 sukupolvella, viljellen sitä aluksi isänsä ja hänen kuoltuaan kahden veljensä kanssa.

Kalle Iltanen on Salon Kuurojenyhdistyksen perustajajäseniä, ollen moneen otteeseen sen johtokunnassa, erikoisesti rahavarain hoitajana.

Kalle Iltasen jatkuvalle elämäntaipaleelle toivotan parasta menestystä ja rauhallisia elonpäiviä nuoren perheensä parissa. *Jäsen n:o 1.*

Maanviljelijä JUHO SIMONEN täytti kesäkuun 16 p:nä 55 vuotta Tikkalan Haukiojalla. Päätettyään koulunkäyntinsä Jyväskylässä 1916 hän ryhtyi isävainajansa neuvosta maanviljelystöihin. Hänet tunnetaan paikkakunnalla hiljaisena ja pirteänä maatyöntekijänä, joka naapureita kohtaan on aina osoittanut kiitettävää käytöstä. Kuurojen yhdistystoiminnassa hän on ollut mukana. Hänen ystäväpiirinsä tunteekin hänen merkkipäivänsä todella »omakseen». Myös Joensuun Kuurojenyhdistyksen ja urheiluseuran jäsenet yhtyivät lahjan muodossa onnitteluihin.

»näyttelijöinä». Tanssiaisten lomissa annettiin tilauksesta erikoisesti valmistettuja arvokkaita seinälautasia kongressilaisille muistoksi käynnistä Lausannessa.

— Täyteläisempi matkakuvaus kuvasarjoin julkaistaan »Hiljainen Urheilija Jouluna 1951 — julkaisussa. —

Kokouksia

ÄÄNEKOSKEN Kuurojenyhdistyksen valistuspäivät pidetään Suolahdessa elokuun 4—5 päivinä. Tervetuloa. 25 % alennusta rautat. toivotaan.

HÄMEENKYRÖN Kuurojenyhdistys järjestää hengellisen kesäjuhlansa Sasin Virtasella elok. 5 p:nä. »Anna taaskin armohetki Jeesus! Koskettaa suo kaikkiin sanasi.» Terve tuloa! *A.L.*

JYVÄSKYLÄN Kuurot r.y:n esitelmäpäivät pidetään elokuun 25—26 p:nä kuurojenkoululla, alkaen lauantaina klo 18. Sisältörikas ohjelma. Puhujiksi tulevat toimittaja Pitkänen ja hra C.-E. Martola Helsingistä sekä omat puhujat. Tervetuloa läheltä ja kaukaa Keski-Suomeen. 25 %:n matkalippualennusta toivotaan.
Marja-Terttu

MIKKELIN Kuurojenyhdistys toimeenpanee esitelmäpäivät syyskuun 1—2 p:nä. Lauantain juhlapaikaksi koetetaan saada Paukkulan juhlasalia. Sunnuntaina kuurojenkoululla. Lähemmin ilmoitetaan kokouspaikasta tulijoille paikkakunnalle saavuttua. 25 %:n alennusta rautateillä toivotaan.

PORIN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät pidetään omassa talossa syyskuun 1—2 p:nä. Hyvä ohjelma! 25 %:n rautatiealennusta toivotaan. Tervetuloa Porin juhlille!

TAMPEREEN Kuurojenyhdistys järjestää syyskuun 8—9 päivinä esitelmäpäivät omassa huoneustossa, alkaen lauantaina klo 18 ja klo 20 alkaa kaupungin raittiuslautakunnan toimesta opetuselokuvanäytös, joka on varsin mielenkiintoinen. Sunnuntaiaamuna 9. 9. klo 9 järjestetään halukkaille tutustumisretki kaupungin hienossa retkeilyautossa ympäri kaupungin, kestäen 2 tuntia. Opas selittää nähtävyyksiä ja neiti Rauha Pitkäniemi toimii tulkkina. Autoon mahtuu 33 henkeä. Että tiedettäisiin halukkaiden koko määrä mahdollisesti tarvittavan vara-auton tilaamiseksi, kehoitetaan autoretkelle halukkaita ilmoittautumaan elokuun viimeiseen päivään mennessä os.: Kuurojen Yhdistys, Tampere, Kyttälänkatu 8. Puhujiksi ovat lupautuneet toimittaja Pitkäsen ja työnjohtaja Östmanin lisäksi pastori Arasola, joka on palannut 5-kuukautiselta matkaltaan Amerikasta ja kertoo Amerikan kuurojen yliopistosta ja sikäläisistä kuuroista. Opettajatar Elli Turakainen esittää matkavaikutelmiaan Espanjasta, jossa hän parhaillaan on. Lisäksi esiintyvät omatkin puhujat, joten on luvassa täysipainoinen ohjelma. Tervetuloa läheltä ja kaukaa Tampereelle.

KOKKOLAN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät ovat syyskuun 15—16 p:nä seurakuntatalossa. Toimittaja Pitkänen tulee puhujaksi, esittäen matkavaikutelmiaan Norjasta sekä uusia viittomia. Toivotaan 25 % rautatiealennusta. Tervetuloa!

TURUN Kuurojenyhdistyksen tavanmukaiset esitelmäpäivät pidetään syyskuun 22—23 p:nä Kuurojenkoulussa. Puhujiksi ovat lupautuneet pastori L. Paunu ja toimittaja R. Pitkänen Helsingistä sekä toivotaan tulevan myöskin rva Ida Yläkorpi Hämeenlinnasta ja hra E. Mattila Kotkasta ynnä paikkakunnan omat puhujat. Toivotaan 25 % alennusta rautatielipuista. Tervetuloa Turkuun!

HÄMEENLINNAN Kuur.yhdistys järjestää esitelmäpäivät tulevan syyskuun 29—30 päivinä. Lähemmin syyskuun numerossa.

YLIVIESKASSA pidetään syyskuun 29—30 p:nä Nivalan seudun kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät. Puhujaksi on lupautunut toimittaja R. Pitkänen ja mahdollisesti muitakin. 25 % matkalippualennus toivotaan saatavan. Tervetuloa!

VAASAN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät ovat lokakuun 6—7 p:nä, jolloin ohjelman ynnä muunkin puolesta kannattaa saapua Vaasanlääänin pääkaupunkiin. Lähemmin syyskuun lehdessä.

LAHDEN Kuurojen Yhdistyksen esitelmäpäivät pidetään lokakuun 6—7 p:nä. Lähemmin ilmoitetaan syyskuun numerossa.

JOENSUUN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät pidetään lokakuun 13—14 p:nä, mistä lähemmin seuraavassa numerossa.

VARKAUDESSA pidetään esitelmäpäivät lokakuun 27—28 p:nä, josta yhteensattumisen välttämiseksi näin etukäteen ilmoitetaan.

LAPPEENRANNAN Kuurojenyhdistyksen syysvalistuspäivät pidetään Lappeenrannassa marraskuun 10—11 p:nä.

KERAVAN Kuurojen Kerhon 10-vuotisjuhla on Keravalla marraskuun 18 p:nä hyvällä ohjelmalla.

OULUN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät pidetään kuurojenkoululla marraskuun 24—25 p:nä.

Jalkinetyöntekijä JAAKKO IKKELÄ täytti kesäkuun 27 p:nä 50 vuotta Tampereella. Hän on syntynyt Korkeakoskella, käynyt Turun kuurojenkoulun ja antautui sitten jalkinealalle. Innokkaana hän on nuoruudestaan alkaen ollut mukana yhdistyksen ja urheiluseuran toiminnassa, ollen usean kerran urheiluseuran puheenjohtajana ja monen monta vuotta molemmissa johtokunnissa jäsenenä. Tietorikkaana ja humoristisena sekä varmana vakaumuksen miehenä hän on hyvin tunnettu ja pidetty toveripiirissä. Merkkipäiväänsä Jaakko Ikkelä vietti Keski-Hämeen parantolasssa Pikonlinnassa. Yhdistyksen ja urheiluseuran sekä yksityisten ystävien puolesta lämpimät onnittelumme 50-vuotiaalle.

Neiti AINO ISOTALO täyttää heinäkuun 29 p:nä 50 vuotta Vaasassa. Hän on syntynyt Lappajärvellä, menetti kuulonsa pienenä lapsena, kävi Oulun kuurojenkoulun, mistä päästyään siirtyi takaisin vanhempiensa kotiin. Suoritettuaan Nikkarilan talouskoulun 2-vuotisen kurssin hän sai palveluspaikan Helsingissä, jossa hän oleskeli kauan aikaa. Palasi takaisin synnyinkotiinsa Lappajärvelle, josta vanhempainsa kuoltua muutti Vaasaan saaden Lassila ja Tikanojan paitatehtaassa työpaikan, jossa hän vielä työskentelee. Aino Isotalo tunnetaan ahkerana ja huolellisena työntekijänä, iloisena, reippaana ja ystävällisenä ihmisenä. Hän on jäsenenä Vaasan Kuurojenyhdistyksessä ja urheiluseurassa. Onnittelemme Ainoa merkkipäivän johdosta. *H.H.*

Puuseppä URHO LEHTIMÄKI täyttää elokuun 21 p:nä 50 vuotta Turussa.

Valaja EMIL FÄRDIG täyttää elokuun 23 p:nä 60 vuotta Helsingissä.

Kotimaasta

KUOLLEITA. Toukokuun 20 p:nä vaipui äkkiarvaamatta kuoleman uneen kaupungin työmies ANTTI JÄRVENTAUS Tampereella 64:nnellä ikävuodellaan. Oli syntynyt Hartolassa, käynyt Kuopion kuurojenkoulun, auttanut isäänsä koko nuoruutensa ajan maataloudessa ja sitten siirtynyt Tampereelle, jossa hän osti sievän talon Rantaperkiöstä. Kuulunut 15 vuotta jäsenenä Kuurojenyhdistykseen. Hänen kotinsa on aina ollut avoinna kaikille ystäville. Hän oli tunnettu aina ystävälliseksi kunnon mieheksi. Kaupungin töissä hän oli ollut 14 vuotta ja avioliitossa kuulevan Sannan kanssa. Antti Järventauksen ruumis kätkettiin maan poveen hänen 15-vuotishääpäivänään toukokuun 31 p:nä suuren saattojoukon läsnäollessa. Pastori Mäenpää siunasi ruumiin ja puhui lohdutuksen sanoja omaisille. Sitten mentiin surutaloon viettämään muistojuhlaa. Lepää rauhassa, kunnon toveri!

ANNA HIETANEN †. Kesäkuun 4 p:nä kuoli Helsingin Pakilassa sydänhalvaukseen rouva Anna Hietanen 77 vuoden ikäisenä. Hän oli syntynyt Artjärvellä ja käynyt Porvoon suomalaisen viittomakoulun. Oli naimisissa edesmenneen suutarimestari Hietasen kanssa. Kävi uskollisesti hengellisissä kokouksissa. Uhrautuvaa ja hyvää äitiä jäi lähinnä kaipaamaan suuri omaisten joukko, viisi lasta lastenlapsineen. Hänet haudattiin kesäk. 10 p:nä Helsingin pitäjän hautausmaahan, josa pastori Urho Paljakka toimitti ruumiinsiunauksen. Haudalta siirryttiin vainajan kotitaloon viettämään muistojuhlaa.

Rouva HILDA ANTIKAINEN o.s. Knaapi nukkui kuoleman uneen 85 vuoden vanhana kesäk. 13 p:nä Tammisaaressa. Hän oli syntynyt Iitissä 6. 6. 1866, kävi 2 vuotta Porvoon viittomakoulua past. Sirenin oppilaana. Oli avioliitossa v. 1924 edesmenneen verhoilija K. H. Antikaisen kanssa ja työskenteli parhaat vuotensa, yli 45 vuotta, Borgströmin tupakkatehtaassa Helsingissä. Hän oli Helsingin Kuurojenyhdistyksen perustajajäseniä. Vainajaa jäi lähinnä suremaan hänen tyttärensä Jenny perheineen. Hautaus tapahtui kesäk. 18 p:nä Helsingin Uudella hautausmaalla, jossa past. L Paunu toimitti ruumiinsiunauksen.

AUTON AJOKORTIN omaavia kuuroja on Turun puolella kaksi. Kuuro *Veikko Rantanen* Marttilasta, joka viime talvena voitti arpajaisista komean henkilöauton, kävi autokoulukurssin ja sai yksityisajokortin. Hänet on tunnustettu hyvin taitavaksi autonkuljettajaksi. — Myöskin kuuro *Jaakko Salminen* Turusta on käynyt autokoulun ja saanut ajokortin henkilö- ja pakettiauton kuljetukseen.

TURUN kuurojen kirkkopäiville viime helluntaina oli saapunut yli 100 kuuroa osanottajaa, jotka kokoontuivat kuurojenkoulun avaraan juhlasaliin helluntailauantaina klo 18. Osanottajia oli aina Toijalasta ja Porista saakka.

Kokouksen tunnus oli 1. Joh. 5: 1 »Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän ja tämä elämä on hänen pojassaan.»

Kaikki kolme maamme kuurojen matkapappia oli

saapunut julistamaan helluntaisanomia tarkkaavaiselle seurakunnalle. Erikoisen ilon tuotti se, että yksi Ruotsin matkapapeistakin oli saapunut kirkkopäivillemme. Elävällä julistuksellaan hän toi juhlaan lämpöä ja hartautta jo ensimmäisestä illasta alkaen. Vaatturimestari E. Savisaaren toivotettua osanottajat tervetulleiksi kaikki puhujat keskittyivät illan aiheeseen »Elämän tien esteet». Rovasti O. Myyryläinen Mikkelistä aloitti puheitten sarjan, jonka jälkeen pastori S. Lehtonen, S. Svenfors, T. Rusama ja muutamat hiljaisen seurakunnan jäsenet valaisivat aihetta eri puolilta. Nuorten viittomakuoro esitti kaksi virttä. Iltahartaudessa pastori Hyvärinen vertasi elämän tiellä kilvoittelua vaivalloiseen tunturille nousuun. Avaran näköalan avautuessa rasitukset unohtuvat.

Helluntaina oli entistä suurempi joukko koolla katsomassa pastori Hyvärisen johtamaa jumalanpalvelusta, jossa puhuttiin Pyhän Hengen työstä ihmissydämessä herättäjänä, kasvattajana ja lohduttajana. Kahvitauon jälkeen jatkettiin puheitten sarjaa, jossa nyt käsiteltiin iankaikkisen elämän omistamista. Sekä kuurot että kuulevat kertoivat henkilökohtaisia kokemuksiaan tästä. Vakuuttavasti puhui mm. herra Rannikko armonajan lyhyydestä ja ainoan kestävän perustuksen löytämisestä.

Kuurojen nuorten kerho oli järjestänyt rikasohjelmaisen Äitienpäiväjuhlan, jossa tytöt kukittivat äitejä ja pojat tarjosivat kahvia heille. Äideille puhuivat rov. Hirvonen, pastori Paunu, vaatturi Savisaari ym.

Iltaseuroissa pastori Svenfors puhui löytämisen ilosta.

Toisena helluntaipäivänä saarnasi ruotsalainen vieraamme elävöittäen Nikodemuksen käynnin Jeesuksen luona ja tähdentäen uudestisyntymisen välttämättömyyttä.

Nyt lähestyi ulkolaisen vieraamme lähtöhetki. Kiitollisuuden osoituksena ojennettiin hänelle ruusuja ja suuri ystäväpiiri hyvästeli pastori Svenforsia. Kielirajat eivät ole esteinä hiljaisessa maailmassa, koska viittomakieli on melkein sama eri maissa. — Rovasti Hedman, Hirvonen, pastori Paunu ym. puhuivat pysymisestä Herrassa.

Hiljainen, vakava hetki vietettiin Betel kirkossa, jossa juhlakansa polvistui alttarin ympärille nauttimaan Herran pyhää Ehtoollista. Helluntain Herra itse oli henkensä kautta keskellämme julistamassa syntien anteeksiantamista ja uutta elämää Hänessä.

Päättäjäistilaisuudessa vielä julistettiin Sanaa matkaevääksi kilvoituksen tielle. Kiitollisin mielin erottiin virkistyneinä kristittyjen yhteydestä ja rakentuneina pyhimmästä uskostamme. *E.K.E.*

Rakkaamme

IDA PAJUNEN

synt. 23. 12. 1900, kuoli Huittisten sairaalassa 31. 5. 51.

Kaipauksella muistelee

Omaiset.

Siellä helkkyy mykkäin kieli,
Kuulee korvat kuurojen.

KIITÄN sydämellisesti kaikkia ystäviäni, Turun kuurojenyhdistyksen johtokuntaa, jäseniä ja naiskerholaisia, jotka muistivat minua suurenmoisilla lahjoilla täyttäessäni 65 vuotta. 28. 5. -51. *Sanni Helle.*

TILITYS

Mikkelin Kuurojen Yhdistyksen Omakotikeräyksestä:

Tulot:

Tuloja keräyslistoilla		635.066:—

Menot:

Keräysluvan lunastus	380:—	
Keräyslistojen painatus	2.960:—	
Sekalaiset kulut	1.061:—	
Kerääjien palkkiot	80.249:—	84.650:—
Keräyksen puhdas tuotto mk		550.416:—

Joutsassa toukok. 26 p:nä 1951.

Mikko Häyrinen, Keräyspääll.

Olemme tarkastaneet Mikkelin Kuurojen Yhdistyksen keräyslistojen tulot Omakotikeräystä varten. Rurik Pitkänen on koneella laskenut kaikki listat ja toinen allekirjoittanut on pistokokeilla tarkastanut listojen summia ja olen todennut ne oikeiksi, joten allekirjoittaneet voivat todeta keräyksen tilit okein tehdyiksi.

Mikkelissä, 27 p. toukok. 1951.

Rurik Pitkänen Toimittaja, Helsinki.

K. Kärkkäinen Opettaja, Mikkeli.

KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

56. vuosikerta 1951

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Eino Karilas, J. K. Palomaa, Lauri Paunu, Katri Pitkänen.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen kuukauden 15 päivää.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1951 kotimaassa 350:—, ulkomaille 450:—. Tilauksia vastaanottavat kaikki postitoimistot.

Ilmoitushinnat: 1/1 siv. 10.000:—, 1/2 siv. 5.000:—, 1/4 siv. 2.500:—. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—. Lähempiä tietoja saa puh. 38 154.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tahi talouspääll. Evert Toiviolle, Helsinki, Laivurink. 33 D 88.

Kansanopistolliset lomakurssit kuuroille Iisalmessa

alkavat maanantaina elokuun 6 p:nä ja päättyvät lauantaina elokuun 11 p:nä. Kurssipaikaksi on saatu Iisalmen Keskuskansakoulu, jonka tilavassa ruokasalissa järjestetään ruokailu kurssien aikana. Majoituksesta huolehtii Iisalmen Kuurot ry. ja tullaan se järjestämään kaikkia tyydyttävällä tavalla.

Kursseilla noudatetaan samaa ohjelmaa ja työskentelyjärjestystä kuin viime kesänäkin. Luentoja pitää mm. paikallisen verotuslautakunnan puheenjohtaja veroilmoitusten laatimisesta sekä omat ja paikkakunnalta saatavat muut kuulevat luennoitsijat, joiden puheet tulkitaan. Luentojen lomassa varataan riittävä aika virkistäville leikeille ja retkeilyille, Hyvä hiekkapohjainen uimaranta on aivan koulun lähettyvillä.

Osanottomaksu on 6:n päivän ajalta mk 1.800 mk hengeltä, mihin sisältyy majoitus ja ruoka. Matka Iisalmeen ja takaisin on itsekunkin kustannettava. Rautateillä on anottu 25 %:n alennusta. Pitkämatkaisille ja vähävaraisille toivotaan voitavan jakaa matka-avustuksia.

Kokoontuminen maanantaina 6. 8. klo 8.00—8.30, Iisalmen asemalle, jossa on oppaat vastassa.

Mukaan otettava lakanat, viltti, pyyhe, saippua, uimapuku sekä henkilökohtaiset tarvikkeet.

Kursseille haluavia pyydetään ilmoittautumaan majoituksen ja ruuan järjestämistä varten ennen heinäkuun 30 päivää, os.: Suomen Kuurojen Liiton Lomakurssitoimikunta, Helsinki, Liisankatu 27 E 10.

Tervetuloa Iisalmeen virkistäytymään ja lisäämään kansalaistietojanne!

Kurssitoimikunta:

Eino Karilas kirjaltaja — *Veikko Lehvä* fil.maist. — *Rurik Pitkänen* toimittaja

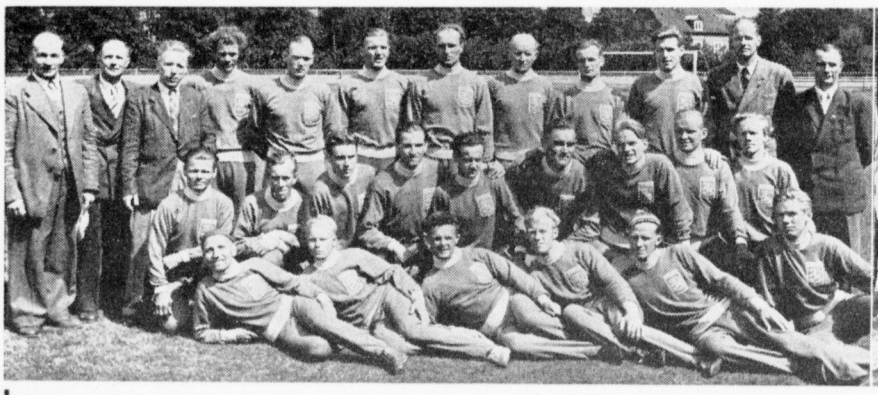

Tämä maineikas joukkue on juossut, aitonut, heittänyt, työntänyt, hypännyt ja ampunut 11 kulta-, 7 hopea- ja 6 pronssimitalia Suomen konttoon Kööpenhaminan 6. MM-kisoissa.

Tämä reipas joukkue on hiihtänyt alpeilla 1 kulta- ja 1 hopeamitalin Suomelle Seefeldin 2. MM-talvikisoissa 1949.

Arvoisat urheilunystävät!

2. MM rahankeräys

ÄLKÖÖN LEVÄTKÖ LAAKEREILLA

meitä suomalaisia sykähdyttävän suurvoittomme jälkeen Kööpenhaminan 6. MM-kisoissa 1949 ja Seefeldin 1. MM-talvikisoissa 1949. Nämä voitot ovat suomalaisen kuurourheilun kauneimpia lehtiä, jotka velvoittavat meitä ponnistamaan eteenpäin.

Urheilijamme kyllä huolehtivat huolella valmentautumisestaan, mutta tarvitsevat teidän apuanne, jotta he voisivat matkata Brysseliin ja Osloon mittaamaan voimiaan maailman urheilevan kuuron nuorison kanssa. Vielä lisäksi tarvitaan rahaa urheiluvalmennusleirien järjestämiseen MM-miehillemme ja -naisillemme. — Olipa Vierumäen urheiluopistolla toukokuussa 1949 järjestetty urheiluleiri vaikuttanut osaltaan ratkaisevasti Kööpenhaminan MM-voittoomme.

Hyvät kuurot, käykää kaikella tarmolla keräämään varoja painetuilla numeroiduilla listoilla, joita saa kirjoittaessanne keräyspäällikölle Börje Ahlbäckille, os.: Helsinki, Iso-Roobertink. 1 A 5. Teitä ei saa hävettää kerääminen, kun kuulevillakin on suuri olympiakeräys käynnissä. Houkuttelevia ovat keräyspalkinnot — pääpalkintona maksuton edestakainen matka Brysseliin — puhumattakaan keräyspalkkioista. Lähimmät ehdot ovat Kuurojen Lehden N:o 6:ssa.

Kunnioittaen

KUUROMYKKÄIN URHEILULIITTO ry.

Tilatkaa vuodeksi 1951

oma äänenkannattajanne

KUUROJEN LEHTI

— TIDSKRIFT FÖR DÖVA

56 — 55 vuosikerta

Lehti ilmestyy kerran kuukaudessa 20—24-sivuisena, paitsi kesällä kaksoisnumerona, ja mahdollisuuksien mukaan kuvitettuna, seuraten valppaasti tapahtumia kuurojen maailmassa. Siitä saatte tiedot kokouksista ja juhlista, matkalippualennuksista sekä urheilusta ja monesta muusta teille tärkeästä asiasta. Erikoisesti kuurojen ammatti- ja sosiaalisen alan kehitystä seurataan tarkoin.

Toimituskuntaan kuuluvat: Börje Ahlbäck, Eino Karilas, Urho Kierimo, J. K. Palomaa, Lauri Paunu, Katri Pitkänen ja Rurik Pitkänen sekä lukuisat avustajat eri puolilla maata.

Tilausmaksu 350 mk koko vuodelta. Ulkomaille 450 mk. Kuurojen koulujen, talous- ja ammattikoulujen oppilaat saavat tilaamalla sen opettajansa kautta jaettavaksi 50 markalla.

Tilauksia ottavat vastaan kaikki postikonttorit sekä asiamiehet yhdistyksissä ja voidaan lehti tilata myös liittomme postisiirtotilin n:o 6825 välityksellä suoraan liiton toimistosta Helsinki, Liisankatu 27 E 10.

Tehkää tilauksenne heti!

URHO KIERIMO,
päätoimittaja

RURIK PITKÄNEN,
toimitussihteeri

KAUPPAKIRJAPAINO OY., HELSINKI 1951